

தைவாணி
SAVANEL.

OCTOBER - NOVEMBER 2000

விக்ரம ஜப்பக்

Thiruchundur Murugan

சைவநீதி

உள்ளே.....

1. அன்பர் பணி	1
2. தேவாரப்பதிகம்	2
3. அலங்காரம்	3
4. நித்தியகருமவியல்	4
5. மெய்கண்ட தேவர்	7
6. மெய்கண்ட மாலை	8
7. சைவப் பெரியார்சிவபாத சுந்தரனாரின் சமயக் கோட்பாடு	10
8. இறைபுகற் பாட	16
9. தீருமூல நாயனார்	18
10. எமக்கெகன்றோர் சமயம் எதற்கு?	20
11. மூன்று உபதேசங்கள்	22
12. விநாயகர் போர் புரிந்த கதை	25
13. சைவ நெறிப் பாடமும் பயிற்சியும்	27

சைந்தி மாத தீதி

பெறுமதி விபரம்

தனிப்பிரதி

ஆண்டொன்றிற்கு

இலங்கையில் ரூபா 25.00

ரூபா 250.00

ஏனைய நாடுகளில் ஸ்ரேவிங் பவுண் 10 அல்லது US\$15.

சைவநீதியின் வளர்ச்சியில் எங்கள் பங்களிப்பு என்ன என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

சந்தா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

C. NAVANEETHAKUMAR
42, JANAKI LANE,
COLOMBO - 04,
SRI LANKA

சைவநீதி இதழில் வெளிவெரும் கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர். - இதழ் நிர்வாகிகள்.

2

சிவமயம்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விங்குக உலகமெல்லாம்.”

விசுவநீதி

மலர் 4 விக்கிரம ஜூப்பாசி சைவசமய வளர்ச்சி கருதி வெளிவரும் மாதகிதம் - 7

அன்பர் பணி

அரனடிக்கு அன்பு செய்யும் அன்பர் பணி செய்வதே உயர்ந்த செயல். அடியவர் உள்ளத்தில் இறைவன் உள்ளான். “இறைவனோ தொண்டர் உள்ளத்தொடுக்கம்” என்பது ஒளவையார் வாக்கு. ஆகவே அன்பர் பணி அரன் பணியாகிறது. இதையே “மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை” என்பர்.

சமயம் வளர்ச்சி உறுவதற்குச் சமுதாயம் வளர்வேண்டும். சமூகசேவை மூலம் சமயம் பணி செய்வதே சாலச்சிறந்தது. சமயக்குரவர் காட்டிய வழியும் இதுவே. இவ்வழி ஆறுமுகநாவலர் வரை விரிவடைந்தது. பிறர் துன்பத்தைக் கண்டு இரங்கித் தன்னால் இயன்ற வரை அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்.

“தாவரமில்லைத் தனக்கொரு வீடில்லைத்

தேவா மேதுக்கடி - குதம்பாய்

தேவார மேதுக்கடி” என்பது சித்தர் பாடல். (தா-பிறர், வாரம்-பங்கு)

பிறர் துன்பத்திற் பங்குகொள்வதில்லை. அகங்காரமம் காரம் கெடவில்லை. என்று இரங்குகின்றார் குதம்பைச் சித்தர்.

திருமருகலில் பாம்பு தீண்டி இறந்த வணிகன் உடலைத் தீண்டி அழத்தகுதியற்றவனாயுள்ளேனே என்று அழுத பெண்ணின்பால் இரங்கி, அவனை உயிர் பெற்றெழுச் செய்து, அவர்களைப் பெருமணப் பெருவாழ்வில் புகுத்தினார்சம்பந்தர்.

ஒருவரின் துயர் கண்டு, தாமாகவே அவருக்கு உதவுவது தான் பெருந்தன்மை. மக்கள் சேவையூடாக இறைபணி செய்தல் வேண்டும்.

இறைபணி யாவும் இறைவனையே சாரும். ஆனால் அடியர் பணி அடியவரைச் சார்ந்து பின் அது இறைவனையே சாரும்.

“நடமாடக் கோயில் நம்பற் கொன் நீயில்

படமாடக் கோயில் பகவற்க தாமே” என்பார் திருமூலர்.

உணவு கொடுத்தல், கல்வி புகட்டல் இன்றியமையாத பணிகள் ஆகும்.

மனம் மகிழ ஒருவருக்கு நாம் கொடக்கக் கூடியது உணவு ஒன்றுதான். வறியவர்களுக்க உணவிடுவர் மறுமைக்கு வேண்டியவற்றைச் சேமிக்கின்றார்.

“அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃது ஒருவன்

பெற்றான் பொருள் வைப்பு உழி”

இந்த பூமியிலே பிறந்தவர் பெறும் பயன் அடியவர்களுக்கு அமுது அளித்தல், “மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயன் மதி குடும் அண்ணலார் அடியார் தமை அமுது செய்வித்தல்” என்பது சேக்கிழார் வாக்கு.

‘யாவற்குமாம் உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி’ என்பார் திருமூலர்.

பிறருக்கு நலஞ் செய்ய வசதிப்படாவிடத்து நல்ல வார்த்தைகளாவது கூறி அவர்களை வழிப்படுத்தலாம். எனவே உயிர்களிடத்து அன்பு வைத்து வாழ்வதே சிறந்த வாழ்க்கை.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப் பதிகம்

ஜந்தாந் திருமுறை

கோயில்

பதிகம்

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றும்பலம்

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே.

அரும்பற் றப்பட வாய்மலர் கொண்டுநீர்
குரும்பற் றப்படத் தூவித் தொழுமினோ
கரும்பற் றச்சிலைக் காமனைக் காய்ந்தவன்
பெரும்பற் றப்புவி யூரேம் பிரானையே.

அரிச்கற் றவினை யாலடர்ப் புண்டுநீர்
எரிச்கற் றக்கிடந் தாரென் றயலவர்
சிரிச்கற் றப்பல பேசப்ப டாழுனந்
திருச்சிற் றம்பலஞ் சென்றடைந் துய்ம்மினே.

அல்ல லென்செயு மருவினை யென்செயுந்
தொல்லை வல்வினைத் தொண்டன்றா னென்செயுந்
தீல்லை மாநகர்ச் சிற்றும் பலவனார்க்
கெல்லை யில்லதோ ரடிமைழுண் டேனுக்கே.

ஊனி லாவி யுயிர்க்கும் பொழுதுதெலாம்
நானி லாவி யிருப்பனென் னாதனைத்
தேனி லாவிய சிற்றும் பலவனார்
வாணி லாவி யிருக்கவும் வைப்பரே.

சிட்டர் வானவர் சென்று வரங்கொளுஞ்
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றும் பலத்துறை

சிட்டன் சேவடி கைதொழுச் செல்லுமச்
சிட்டர் பாலணு கான்செயு காலனே.

6

ஒருத்த னாருல கங்கட் கொருகடர்
திருத்த னார்தில்லைச் சிற்றும் பலவனார்
விருத்த னாரினை யார்விட முண்டவெம்
அருத்த னாரடி யாரை யறிவரே.

7

விண்ணி றறந்ததோர் வெவ்வழ லின்னுரு
எண்ணி றறந்தவிருவர்க் கறிவொணாக்
கண்ணி றறந்த கடிபொழி லம்பலத்
துண்ணி றறந்துறின் றாடு மொருவனே.

8

வில்லைவட் டப்பட வாங்கி யவுணர்தம்
வல்லைவட் டம்மதின் மூன்றுடன் மாய்த்தவன்
றில்லைவட் டத்திசை கைதொழு வார்வினை
ஒல்லைவட் டங்கடந் தோடுத லுண்மையே.

9

நாடி நாரண னான்முக னென்றிவர்
தேடி யுந்திரிந் துங்காண வல்லரோ
மாட மாளிகை சூழ்தில்லை யம்பலத்
தாடி பாதமென் னெஞ்சு ஸிருக்கவே.

10

மதுர வாய்மொழி மங்கையொர் பங்கினன்
சதுரன் சிற்றும் பலவன் றிருமலை
அதிர வார்த்தெடுத் தான்முடி பத்திற
மிதிகொள் சேவடி சென்றடைந் துய்ம்மினே.

11

திருச்சிற்றும்பலம்.

அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும்தாழ் ஆர்வலர்

புன்கண்நீர் பூசல் தரும்

அன்புக்கும் அடைத்து வைக்கும் தாழ்பாள் உளதோ? அன்புடையார் சிந்தும்

சிறு கண்ணீரே, உள்ளோயிருக்கும் அன்பைப் பலரும் அறியப் பறைசாற்றி விடும். 71

இறைவனுக்கு

கி.வ. ஜெகநாதன்

கண் ணுக்கு இன் பம் அளிக் க
ஆண்டவனது திருவரு வங்களுக்கு அலங்காரம்
பண்ணினார்கள்.

இறைவனுக்கு மாத்திரம் அலங்காரம் பண்ணவில்லை. இறைவன் வீற்றிருக்கிற ரதத்திற்கும் அலங்காரம் பண்ணினார்கள். ரதத்தின் கீழே இருக்கிற சக்கரம் முதற்கொண்டு தேர் அச்ச வரையில் உள்ள எல்லாவற்றுக்கும் அலங்காரம் பண்ணினார்கள். இறைவன் திருவருவத்திற்கு அலங்காரம்: திருவருவம் வைக்கப்பட்டிருக்கிற சப்பரத்திற்கு அலங்காரம்: சப்பரம் இருக்கிற தேருக்கு அலங்காரம்: தேர் ஒடுக்கிற சக்கரத்திற்கு அலங்காரம்: சக்கரம் ஒடுக்கிற வீதிக்கு அலங்காரம்: வீதியிலுள்ள வீடுகளுக்கு எல்லாம் அலங்காரம். இவ்வளவு விதமான அலங்காரத்தினாலும் கவரப்பெற்ற மனம், இவ்வளவுக்கும் நடுநாயகமாக விளங்குகின்ற இறைவன் திருவருவத்தின்பால் கவிகிறது. மனம் நேராக இறைவனிடத்தில் போய்ப் பாயாது. அங்கங்கேயுள்ள அலங்கரிக்கப்பட்ட பொருள்களின் மீது பாய்ந்து, ஒன்றை விட்டு ஒன்றாகத் தாவிக் கடைசியில் இறைவன் திருவருவத்தின்பால் சென்று நிற்கிறது.

சாப்பிடும் போது எல்லாம் வயிற்றுக்குள் தானே போகிறது என ஒரேயடியாக உருட்டித் திரட்டிச் சாப்பிடுகிறோமா? குருடன்தான் அப்படிச் சாப்பிடுவான். தலைவாழை இலை போட்டு அதில் பலவிதமான வண்ணமுடைய பதார்த்தங்களைச் சுற்றிவைத்து வெள்ளை வெளேர் என்று இருக்கும் அன்றதை நடுவிலே வைத்தால் அதைச் சாப்பிட நம் மனம் விரையும்: நாக்கிலே நீர் சுரக்கும். அது போலத் தான் இறைவனுடைய

திருவருத்தைத் தரிசிக்கு முன் பலவகையான அலங்காரங்களைக் கண்டு மனம் ஈடுபட்டுச் செல்கிறது.

இப்படிப் புலன்களின் வழியே நின்று இன்பத்தைச் சுவைக்கின்ற மனிதர்களுடைய உள்ளங்களைக் கவர்வதற்காக இறைவன் சப்பரத்திலே வருகிறான்: தேரிலே வருகிறான். யானையின்மேல் வருகிறான்: சிங்கத்திலே வருகிறான். ஆண்டவனுக்கு அலங்காரம் செய்வது எதற்கு? நம் கண்ணை இழுப்பதற்கு. ஆண்டவனுக்கு அதனால் லாபம் ஒன்றும் இல்லை. பிறந்த குழந்தையின் காலுக்குக் காப்புப் போடுகிறோம். காது குத்தி ஜிமிக்கி போடுகிறோம். காதைக் குத்தும்போது வலிபொறுக்க மாட்டாமல் அது வீரிட்டு அலறுகிறது. குழந்தைக்காக அலங்காரம் என்றால், “எனக்கு அலங்காரமே வேண்டாம்” என்று அந்தக் குழந்தை அலறுகிறதே! உண்மையில் குழந்தைக்கு அலங்காரம் பண்ணி நாம் பார்க்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம். அந்தக் குழந்தையின் காலுக்கு அலங்காரம் செய்கிறோம். அதன் காலுக்காக அல்ல: நம் கண்ணுக்காகத்தான். ஆண்டவனுக்கு அந்புதமாகச் சிங்காரம் பண்ணுவதும் அவனுக்காகப் பண்ணும் சிங்காரமல்ல. நமது கண் அவனருகே கவிய வேண்டுமென்பதற்காகப் பண்ணும் சிங்காரம் அது. பாலோடு பொங்கல் பண்ணி நிவேதனம் செய்வது அவனுக்காக அன்று. சாமி சாப்பிடாது: ஆசாமி சாப்பிடுவதற்காகத்தான். அந்தச் சாப்பாட்டை நினைத்தாவது அவன் இறைவன் ஆலயத்திற்கு வரவேண்டும் என்பது ஆன்றோர் என்னம்.

மீண்டும் பார்க்க

Is there any fastening that can shut in love? The sorrowful tear of the affectionate will publish the love that is within. 71

சைவவினாவிடை

நித்திய கருமவியல்

1. நாடேறும் நியமமாக எந்த நேரத்திலே நித்திரை விட்டெழுதல் வேண்டும்?

குரியன் உதிக்க ஜந்து நாழிகைக்குமுன் நித்திரை விட்டெழுவது உத்தமமம். மூன்றேழுக்கால் நாழிகைக்கு முன் எழுவது மத்திமம்; உதயத்தில் எழுவது அதமம்.

2. நித்திரை விட்டெழுந்தவடன் யாது செய்தல் வேண்டும்?

சலம் வாயிற்கொண்டு இடப்புறத்திலே கொப்பளித்து, முகத்தையுங் கை கால்களையுங் கழுவி, ஆசமனம் பண் ணி, வடக்கு முகமாகவேனும் கிழக்கு முகமாகவேனும் இருந்து, விபூதி தாரித்துக் கொண்டு, குருடபதேசித்த பிரகாரஞ் சிவபெருமானைத் தியானித்துச் சிவமூலமந்திரத்தை இயன்றமட்டுஞ் செபித்து, அருட்பாக்களினாலே உச்சவிசையோடு தோத்திரஞ் செய்தல் வேண்டும்:

3. சிவத் தியான முதலையவை செய்தபன் செய்யத்தக்கவை யாவை?

அவசியகரும், சௌசம், தந்ததாவனம், ஸ்நானம், சந்தியாவந்தனம், சிவபூசை, சிவாலய தரிசனம், சிவசாத்திர பாராயனம், தேவாரதிருவாசக பாராயனம், மத் தியான சந்தியாவந்தனம், போசனம், சிவசாத்திர படனம், சாயங்கால சந்தியாவந்தனம், சிவாலயத் தரிசனம், சிவபுராண சிரவணம், சயனம் என்பவைகளாம்.

ஸ்ருமுகநாவலர்

அவசிய கரும

4. மலசலமோனஞ் செய்யத் தக்க திடம் யாது?

திருக்கோயி லெல்லைக்கு நானூறு முழு தூரத் தினதாய், ஈசானதிக் கொழிந்த திக்கினிடத்ததாய் உள்ள தனியிடமாம்.

5. மலசலமோசனஞ் செய்யத் தகாத திடங்கள் எவை?

வழி, குழி, நீர்நிலை, நீர்க்கரை, கோமயம் உள்ள இடம், சாம்பர் உள்ள இடம், சுடுகாடு, பூந்தோட்டம், மரநிழல், உழுத நிலம், அறுகம்புல்லுள்ள பூமி, பசுமந்தை நிற்கும் இடம், இட வீழிடம், காற்றுச் சுழலிடம், புற்று, அருவி பாயும் இடம், மலை என்பவைகள்

6. மலசலமோசனம் எப்படிச் செய்தல் வேண்டும்?

மௌனம் பொருந்திப், பூண்மை வைக்காதிலே சேர்த்துத் தலையையும் காதுகளையும் வஸ்திரத்தினாலே சுற்றிப், பகலிலும் இரண்டு சந்தியா காலங்களிலும் வடக்கு முகமாகவும், இரவிலே தெற்கு முகமாகவும், நாசி நுனியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்து, மலசல மோசித்தல் வேண்டும். சந்தியாகாலம் இரண்டாவன இராக்காலத்தின் இறுதி முகங்களும் பகந்காலத்தின் இறுதி முகங்களுமாம். (முகங்களும் இரண்டு நாழிகை)

சௌசம்

7. மலசலமோனஞ் செய்யின் எப்படிச் சௌசங் செய்தல் வேண்டும்?

அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குடீயர் அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு

அன்பில்லாதவர் எல்லாப் பொருள்களையும் தமக்கே பயன் படுத்துவர். அன்புடையவரோ தம் உடம்பையும் பிறர்க்குப் பயன்படுத்துவர். 72

எழுந்து, புண்ணிய தீர்த்த மல்லாத சலக்கரையை அடைந்து, சலத்துக்கு ஒரு சானுக்கு இப்பால் இருந்துகொண்டு, மூன்று விரலால் அள்ளிய மண்ணுஞ் சலமுங் கொண்டு, இடக்கையினாலே குறியை ஒருதரமும், குத்தை ஜந்துதரத்துக்கு மேலும், இடக்கையை இடையிடையே ஓவ்வொருதரமும், பின்னும் இடக்கையைப் பத்துத் தரமும், இரண்டு கையையுஞ் சேர்த்து ஏழதரமுஞ் சுத்தி செய்து, சகனத்தைத் துடைத்து, கால்களை முழங்கால் வரையுங் கைகளை முழங்கைவரையும் ஓவ்வொருதரமுங் கழுவிச் சுத்தி செய்து, சௌசங்கு செய்த இடத்தைச் சலத்தினால் அலம்விவிட்டு, அவ்விடத்தினின்று நீங்கி வேறொரு துறையிலே போய், வாயையும் கண்களையும் நாசியையுங் காதுகளையுங் கைகால்களையுஞ் சுத்தி செய்து, எட்டுத்தரங்சலம் வாயிற் கொண்டு, இடப்புறத்திலே கொப்பளித்துத், தலைக்கட்டு இல்லாமற் பூணுாலை முன்போலத் தரித்துக், குடுமியை முடித்து, மந்திரங்கள் உச்சரியாது ஒருதரமும் மந்திரங்கள் உச்சரித்து ஒருதரமுமாக இரண்டுதரம் ஆசமனம் பண்ணல் வேண்டும்.

8. சலமோசனங்கு செய்யின் எப்படிச் சௌசங்கு செய்தல் வேண்டும்?

மண்ணுஞ் சலமுங்கொண்டு, குறியை ஒருதரமும், இடக்கையை ஜந்து தரமும், இரண்டு கையையுஞ் சேர்த்து மூன்றுதரமும், இரண்டு கால்களையும் ஓவ்வொரு தரமுஞ் சுத்தி செய்து நான்குதரங் கொப்பளித்து, ஆசமனம் பண்ணல் வேண்டும்.

9. சௌசத்துக்குச் சம்பத்திலே சலம் கில்லையாயின் யாது செய்தல் வேண்டும்?

பாத்திரத்திலே சலம் மொண்டு ஓரிடத்தில் வைத்துக் கொண்டு, மலசலமோசித்துச் சௌசங்கு செய்துவிட்டுப், பாத்திரத்தைச் சுத்தி செய்து,

சலம் மொண்டு வாய் கொப்பளித்துக்கால் கழுவி, ஆசமனம் பண்ணல் வேண்டும். சலபாத்திரத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு சலமலவிசர்க்காஞ் செய்யலாகாது. (விசர்க்கம் - கழித்தல்)

10. ஆசமனம் எப்படிச் செய்தல் வேண்டும்?

கிழக் கையேனும் வடக்கையேனும் நோக்கிக், குக்குடாசனமாக இருந்து, இரண்டு முழங்கால்களுக்கும் இடையே கைகளை வைத்துக்கொண்டு, வலக்கையை விரித்துப் பெருவிரலையுஞ் சிறுவிரலையும் பிரித்துவிட்டுப் பெருவிரலடியிற் சாாந்த உமந்தமிழ்ந்து சலத்தை ஆசமித்தல் வேண்டும். (ஆசமனம் - உறிஞ்சுதல்)

11. குக்குடாசனமாவது யாது?

இரண்டு பாதங்களையும் கீழே வைத்துக் குந்திக்கொண்டிருத்தல்.

12. தடாக முதலியவற்றில் எப்படி ஆசமனங்கு செய்தல் வேண்டும்?

முழங்காலளவினதாகிய சலத்திலே நின்று, இடக்கையினாலே சலத்தைத் தொட்டுக் கொண்டு, வலக்கையினாலே ஆசமனம் பண்ணல் வேண்டும். முழங்காலளவினதாகிய சலத்திற் குறைந் தால் கரையை அலம் பி, அதிலிருந்துகொண்டு ஆசமனம் பண்ணல் வேண்டும்.

தந்ததாவனம்

13. தந்த சுத்திக்குக் கருவியாவன யாவை?

விதிக்கப்பட்ட மரங்களின் கொம்பும் இலையுந் தூளுமாம்.

14. கில்வாழ்வானுக்கு விதிக்கப்பட்ட மரங்கள் எவை?

மருது, இத்தி, மா, தேக்கு, நாவல், மகிழ், அத்தி, கடம்பு, விளா, நாயுருவி, அசோகு,

Those who are destitute of love appropriate all they have to themselves;
but those who possess love consider even their bones to belong to others. 72

குருக்கத்தி, பூல், வேல், சம்பகம் என்பவைகளாம்.

15. தூறவிக்கு விதிக்கப்பட்ட மரங்கள் எவை?

பெருவாகை, நொச்சி, பெருங்குமிழ், புஞ்சு, கருங்காலி, ஆயில், மருது என்பவைகளாம்.

16. தந்தகாட்டம் எப்படிப்பட்டதாய் கிருத்தல் வேண்டும்?

நேரியதாய்த், தோலோடு பசப்புள்ளதாய்க், கணுவந் துளையும் இடைமுறிதலும் இல்லாததாய்ச் சிறுவிற்ற பருமை யுடையதாய் கிருத்தல் வேண்டும், இல்வாழ்வானுக்குப் பன்னிரண்டங்குல நீளமும், தூறவிக்கு எட்டங்குல நீளமும், பெண்களுக்கு நாலங்குல நீளமுங் கொள்ளப்படும்.

17. தந்த சுத்திக்குக் கருவி யாகாதன யாவை?

முன்றாம் பக்கத் தொடர்ச்சி

நாம் அலங்காரம் பண்ணிக் கொள்வது நாமே பார்த்து மகிழ அன்று. பிறர் கண்களில் நாம் நன்றாகப் படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான்.

'உன்னைச் சிங்காரித்து உன் அழகைப் பாராமல் என்னைச் சிங்காரித்து கிருந்தேன் பராபரமே'

என்கிறார் தாயுமானவர். "மேலான பொருளுக்கும் மேலான பொருளே, உன்னைச் சிங்காரித்து உன் அழகைப் பாராமல், இந்தப் பாழும் உடம்பைச் சிங்காரித்து வாழ்வை வீணாக்கினேன்" என்கிறார். அவனுக்குச் சிங்காரம் செய்வது அவன் அழகை நாம் பார்ப்பதற்காக. பார்ப்பதனால் மனம் ஒன்றி இன்புறுபவர்களும் நாமே. அன்புடைய தாய் தன் குழந்தையைச் சிங்காரிப்பது போல, இறைவனைச் சிங்காரித்தார்கள்.

அன்போடு கியைந்த வழக்குள்ளப் பூர்ண்யிர்க்கு
என்போடு கியைந்த தொடர்பு

பெறுதற்கு அரிய மக்களுயிர்க்கு உடம்போடு சேர்ந்துள்ள தொடர்பை அன்போடு பொருந்தி வாழ்ந்ததன் பயன் என்று அறிவுடையோர் கூறுவர். 73

பட்டமரம், பாளை, வைக்கோல், கைவிரல், செங்கல், கரி, சாம்பல், மணல் என்பவைகளாம்.

18. தந்த சுத்தி எப்படிச் செய்தல் வேண்டும்?

விதிக்கப்பட்ட தந்தகாட்டத்தையேனும் இலையையேனுஞ் சலத் தினாலே கழுவி, மௌனம் பொருந்திக், கிழக்கு நோக்கியேனும் வடக்கு நோக்கியேனுங் குக்குடாசனமாக இருந்து கொண்டு, பல்லின் புறத்தையும் உள்ளையுஞ் செல்வையாகச் சுத்தி செய்து, ஒரு கழியை இரண்டாகப் பிளந்து, ஒவ்வொரு பிளப்பை மும்முன்று தரம் உண்ணா வளவாக ஓட்டி, நாக்கை வழித்து, இடப்புறுத்தில் ஏறிந்துவிட்டுச், சலம் வாயிற் கொண்டு, பன்னிரண்டுதரம் இடப்புறுத்திலே கொப்பளித்து, முகத்தையுங் கைகால்களையுங் கழுவி, ஆசமனம் பண்ணல் வேண் டும். நின் றுகொண் டாயினும், நடந் துகொண் டாயினும் தந்த சுத்தி பண்ணலாகாது.

அருணகிரிநாதர் கந்தபிரானுக்கு அலங்காரம் செய்தார், நம் மனம் அவனிடத்திலே கவிய வேண்டும் என்பதற்காக ரோஜாப்பூத் தோட்டம் போட்டிருப்பவன் தன் பெண் ணின் கல்யாணத்திற்கு ரோஜாப் பூவினாலே பெரிய பந்தல் போட்டு விடுவான். அதைப்போல அருணகிரிநாததப் பெருமான் தம்மிடம் உள்ள சிறந்த மலர் போன்ற தமிழ்ச் சொற்களால் கந்தருக்கு அலங்காரம் பண்ண வேண்டுமென்னு பார்த்தார்.

ஓருவனுக்கு அறிவைக் கற் பிப்பவன் பரமாத்மாவாகவும், தன் சிருஷ்டிக்கு காரணமான துந்தை பிரம்மாவாகவும், தன்னை 10 மாதம் கழந்து கஷ்டப்பட்ட தாய் பூமிதேவியாக உடன் பிறந்த சகோதரன் சூத்மாவின் உருவமாகவும் என்னிப் போற்றத் தக் கவர்கள். கிவர்கள் எது சொன்னாலும் எதர்த்து பேசாமல் கேட்டு அதன்படி நடக்க வேண்டும்.

மொய்கண்ட தேவர்

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்

பொய்கண்டார் காணாப் புனீதமெனு மத்துவித
மெய்கண்ட நாதன்றாள் மேவுநா என்நாளோ.

தென்னாட்டிலே, திருமுதுகுன்றும் என்னும்
விருத்தாசலத்துக்கு அருகாமை யிலுள்ளது
கடந்தை நகர் என வழங் கப்படும்
திருப்பெண் னாகடம் என்னும் தேவாரம்
பெற்றதலம். அத்தலத்தே அச்சுத களப்பாளர்
எனப் பெயரிய சைவவேளார் ஒருவர் எழுநாறு
அுண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்தார். அவருக்குக்
குலகுருவாயிருந்தவர் சகலாகம் பண்டிதராகிய
அருணந் திசிவாச் சாரியர். அச்சுதருக்குப்
பிள்ளையில்லாமையால், அதைப்பற்றித் தமது
குருவாமிகளிடம் முறையிட்டு வருந்தினார்.
குருநாதர் தேவாரத் திருமுறையிற் கயிறு
சாத்தினார்.

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ ஞீளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையறவேண் டாவொன்றும்
வேயன்தோ ஞமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே.

என்னுந் திருப்பாசுரம் உதயமாயிற்று.
அப்பாடலிற் குறிப்பித்தபடி அச்சுதரும்
அவர்மனைவியாரும் திருவெண்காட்டிற்குச்
சென்று முக்குளநீரில் மூழ்கிச் சிலநாட்கள்
வெண்காட்டு நாதரையும் பிரமவித்தியா
நாயகியையும் வழிபட்டு வந் தனர்.
அவ்வழிபாட்டின் பலனாகத் திருஞானசம்பந்தரைப்
போன்ற ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது.
அக்குழந்தை சுவேதவனப் பெருமானின்
திருவருளாற் பிறந்தமையால், அப்பெயரையே
அதற்கு இட்டார்கள். திருவெண்ணைய் நல்லூர்ச்
சடையப்பவள்ளால் என்பவர் இக்குழந்தைக்குத்

தாய்மாமனார். அவர் இக்குழந்தையைத் தாய்
தந்தையரோடு தமது வீட்டிற்கு அழைத்துச்
சென்று அங்கேயே வளர்ந்துவந்தார். அங்கே
அப்படி வளர்ந்து வரும் போது, ஒருநாள்
ஆகாயமார்க்கமாகத் திருக்கைலாசத்திலிருந்து
பொதிய மலைக்குச் சென்ற பரஞ்சோதி
மாழுனிவர், இரண்டு வருடக் குழந்தையாக
வீதியில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த இச்சிறு
குழந்தையின் அதிதீவிர பக்குவத்தைக் கண்டு,
அவரை அனுகிச் சிவதீகை செய் து
மெய்கண்டதேவரென்னுந் திருநாமத்தைச் சூட்டிச்
சிவஞான போதத்தை உபதேசித்தருளினார்.
(இச்சிவஞானபோதமே மாணிக்கவாசகருக்குச்
சிவபெருமானால் திருப்பெருந்துறையிற்
குருந்தமரத்தடியில் உபதேசிக்கப்பட்டதாம்.
மெய்கண்டார் என்பதன் பொருள் உண்மையை
அறிந்தவர் என்பது)

திருஞானசம்பந்தரைப் போல
மெய்கண்டாரும் சாமுசித் தரேயாவர்.
சாமுசித்தராவார் முற்பிறப்பிலே செய்த
புண்ணியமேலீட்டினாலே ஞானவணர்ச்சியுடன்
பிறந்து சிவோபாசனைபண் னுவோர்.
சமயாசாரியராகிய சம்பந்தருக்கும்
சந்தானாசாரியராகிய மெய்கண்டாருக்கும்
இளமைப் பராயத்திலேயே ஞானோதயம்
உண்டானது நோக்கத்தக்கது.

பரஞ்சோதி மகாமுனிவர் தமக்கு
உபதேசித்த சிவ ஞானபோதத்தை மெய்கண்டார்
தமிழிலே பன்னிரண்டு குத்திரமாக வகுத்து
வார்த்திகம் என்னும் பொழுப்புரை, உதாரணச்
செய்யுள்கள், சூரணிக் கொத்து என்னும்

They say that the union of soul and body in man is the fruit of
the union of love and virtue (in a former birth) 73

இம் பக்கம் பாக்க

மெய்கண்டமாலை

பூவேபாற்புவின் மணமேமணப்புதுப்புங்கற்பகக்
காவேவென திருக்கண்ணெயன்கண்ணுட்கருமணியே
கோவேகுணக்குன்றமேயெனயாண்டசுகோதயமே
தேவேதிருவென்னெய்மெய்கண்டநாதமெய்த்தேசீகனே.

1

மெய்வாய்கண்மூக்குச்செவிவழியேசல்விடயமெந்தின்
ஜவாயகப்படுமீயோன் மடங்குமருவினையேற்கு
உய்வாய்மைகாட்டிவினைவீட்டியின் பழுறக்கருணை
செய்வாய்திருவென்னெய்மெய்கண்டநாதமெய்த்தேசீகனே.

2

ஊனேயவ்வுனினுயிரேயுயிர்க்குயிரேயுனர்வே
வானே மறைப்பொருளேயருளே வடிவாகியவௌ்
கோனெயெனதற்றியா எனதாகவும்கூட்டுவையோ
தேனே திருவென்னெய்மெய்கண்டநாதமெய்த்தேசீகனே.

3

பார்த்தவிடமெங்குநாயேற்குவேற்றுமுகப்படுமற்
றார்த்தவறிவினர்நேயமும் வேம் பெனக்காமருளிற்
கூர்த்தமெய்வேடமுமப்படியெயென்காடுமையிதைத்
தீர்த்தென்னையாண்டருள்மெய்கண்டநாதமெய்த்தேசீகனே.

4

முற்பவம்வந்தவரலாறுமற்றுமுடிந்ததற்பின்
உற்பவம்வந்தவரலாறுமோர்க்லவுன்மையென்னே
அற்புதவிக்ரகவானந்தருபவருட்செல்வமே
சிற்பரசின்மயமெய்கண்டநாதமெய்த்தேசீகனே.

5

உன்மத்தமாயைக்குமுன்னதுகண்மமனவுரைப்பார்
கண்மத்தின்முன்னதுமாயையென்பார்கலங்காதருள்வாய்
தன்மத்தைமுன்னிட்டமுன்றுமுனருந்தபோதனர்க்குச்
சின்முத்திரையருள்மெய்கண்டநாதமெய்த்தேசீகனே.

6

சுந்தரமான முகத்தாமரையுஞ்சுரந்தவருள்
உந்தியபார்வையுஞ்சின்முத்திரைக்கையுமோங்குமின்பம்

அன்புசனும் ஆர்வம் உடைமை அதுஈனும்
நன்புனனும் நாடாச் சிறப்பு
அன்பு, பிறரிடம் விருப்பத்தை உண்டாக்கும் அவ்விருப்பம் எல்லோரிடத்திலும்
நட்பு என்று சொல்லப்படும் பெருஞ்சிறப்பதைத் தரும்.

74

தந்தருள்மேஸியும்பாதாரவிந்தமுாய்த்தமியேன்
சிந்தைகுடிகொண்ட மெய்கண்டநாதமெய்த்தேசிகனே.

7

ஓறுக்லேலென்கவலையெலாநீனதஞ்செழுத்தைக்
கூறுக்லேலென்னருட்பெருக்கத்தைக்குறித்துணர்ந்துள்
ஓறுக்லேலென்னருளெனக்காக்குமென்றுண்மையதாத்
தேறுக்லேன்வென்னெய்மெய்கண்டநாதமெய்த்தேசிகனே.

8

அறிவாலறிதற்கடங்காதபேராளியாகியெங்கும்
நிறைவாய்ப்பரமசுகமாகினேயமிலாருளத்திற்
பிறவாயடி யருளத்தமுதாய்ப்பெதாகுமின்பச்
செறிவாந்திருவென்னெய்மெய்கண்டநாதமெய்த்தேசிகனே.

9

கருவினெய்தச்செயுமாணவத்துக்குங்காரணமாம்
கிருவினென்றநிலைமைற்றுண்மையெல்லாமொருசொற்
பொருளியதாகவமைத்தருண்ணானப்பொருட்கவையாய்த்
திருவென்னெய்மேவிய்மெய்கண்டநாதமெய்த்தேசிகனே.

10

மெய்கண்டதேவர் திருவடி வாழ்க.

7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

அட்டவணை ஆகிய இவற் றோடு
திருவென்னெய் நல்லூர் அருட்டுறையிற்
கோயில்கொண்டுள்ள பொல்லாப்பிள்ளையாகது
திருவருளே துணையாகக் கொண்டு
இயற்றியருளினார்.

தமது குடும்பக் குருவாகிய அருணந்தி
சிவாசாரியரென்னும் வேதியரை வேளாளராகிய
மெய்கண்டார் ஸ்பாடிச் சீட்ராகக் கொண்டார்
என்பதை அறிவது அவசியம். மெய் கண்டார்
தினந்தோறும் தமது வீட்டில் ஞான நால்களைப்
பிறருக்குப் போதித்துவந்தன். அதனை அறிந்த
அருணந்தி சிவாச்சாரியார், மெய்கண்டாரது
பக் குவநிலையை உனராது, பிரவங்க
சபைக் குச் சென் று, அலட்சியமாக
“ஆணவமலத்தின் சொருபம் யாது” என்று
பிரசங்கியாராகிய மெய்கண்டாரை வினாவினார்.
அவர் “தாங் கள் நிற்கும் நிலையே
ஆணவசொருபம்” என்று கூறித் தமது
பார்வையினாலே அவருக்குச் சிவதீரைசூ
செய் தார். உடனே அருணந்தியார்

மெய்கண்டாரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி,
அவரை ஞானகுருவாகக் கொண்டார் ;
சிவஞானபோதத்தை அவரால்
உபதேசிக்கப்பெற்றார்; மெய்கண்டாருடைய
நாற்பத்தொன்பது மாணவர்களுள் தலைசிறந்து
விளங்கினார்.

மெய்கண்டாரின் மற்றைய மாணவர்களுட்
சிறந்தவர் உண்மைவிளக்கங்கும்செய்த மனவாசகம்
கடந்தாரும், துகளுறு போதம் முதலிய சாத்திர
நால்களியற்றிய சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள்
முதலியோருமாவர்.

சிவஞானபோதத்திற்குப் பல உரைகள்
உண்டு. ஆனால் அதிகமாக வழங்கப்படுவன
சிவஞானசுவாமிகள் எழுதியசிற்றுரையும்
மாபாடியமும் பாண்டிப்பெருமாள் பிள்ளை
இயற்றிய விருத்தியுரையுமாம். மெய்கண்டார்
சிவபதமடைந்த இடம் திருவென்னெய் நல்லூர்.
குருபுசைத்தினம் ஜப்பசிச் சுவாதி.

(நன்றி - சம்யாசாரியர் சந்தானாசரியர் சரித்திர சங்கிரகம்)

வீக்கரம் ஜப்பாசி சிவபாதசுந்தரனான் சிவபாத ஞோபாரி

சித்தாந்தரத்தினம்

க. கணேசவிஸ்கம்

இலண்டன் மெய்கண்டார் ஆதீனப் புலவர்.

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்களுக்குப் பின் சைவ சமயத்தைப் பேணிவளர்த்த பெருமக்கள் பலர். அவர்களுள் ஒருவரான சிவபாதசுந்தரம் “சைவப் பெரியார்” எனப் பலராலும் போற்றப்படுவர். அவர் பிறந்த ஈழத்திலும் பிறநாடுகளிலும் சைவப்பெரியாரின் வாழ்வும் வாக்கும் நன்கு அறியப்பட்டவை.

நாவலர் வழியில்

அந்நியர் ஆட்சியில் ஈழத்தில் சைவம் அழிவை நோக்கியது. தமிழகத்தில் அது தன்னிலை இழந்து சிதைவுறலாயிற்று. இந்நிலையை மாற்றிச் சைவத்தைக் காத்த பெருமை தவத் திரு ஆறுமுகநாவலர் அவர்களைச் சாரும். தன்னலமற்ற அவரின் பணிகளால் ஈர்க்கப்பட்டவரும் அவரைப் பின்பற்றினர். நாவலர் மரபு ஒன்று தானாகத் தோன்றியது.

நாவலர் மரபில் வந்து சைவத்தொண்டு செய்தவருள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர் மூவர். காரிவாசி செந்திநாதையர், சபாரத்தின முதலியார், சிவபாதசுந்தரம், ஆகியோர் இவர்கள். நாவலரைப் போல் இவர்களும் அன்னியின் மதமாற்ற முயற் சிகளை முறியடிக்கத் தம்மாலான பணிகள் ஆற்றினர். சைவத்தின் பெருமையை விளக்கினர். இவர்களின் பேச்சும் எழுத்தும் சைவத்தை வளர்த்தன.

அன்புற்று அமர்ந்த வழக்குப்பை வையகத்து
கிண்புற்றார் எழுதும் சிறப்பு

உலகத்தில் இன்பம் நுகர்ந்தவர் அடையும் சிறப்பு, அவர் இல்வாழ்க்கையில் அன்பு கொண்டு வாழ்ந்ததன் பயன் என்று அறிவுடையோர் கூறுவர். 75

திருமுறைகள் வேதக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கின என்று கூறித் ‘தேவாரம் வேதசாரம்’ போன்ற நூல்களை எழுதியவர் செந்திநாதையர். அவரின் நூல்களில் தமிழகத்துச் சித்தாந்த சைவக் கொள்கையும் வேத உபநிடதக் கருத்துக்களும் விரவியிருக்கம் தமிழகத்துச் சைவத்துக்கு அகில இந்தியப் பரிமாணம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை அவரின் நூல்களிலிருந்து உணரலாம்.

மேற்கத்திய நாடுகளின் தர்க்க முறைகளைத் தழுவி எழுதியவர் சபாரத்தின முதலியார். விஞ்ஞான நோக்குடன் எழுதப்பட்ட அவரின் நூல்களின் மூலம் சைவத்தை உலகளாவிய நிலைக்கு அவர் எடுத்துச் சென்றதை உணரலாம்.

சிவபாதசுந்தரனார் சிறந்த ஆசிரியராக விளங்கியவர். அவரின் நூல்கள் படிப்பவர் எளிமையாக விளங்கும்படி எழுதப்பட்டுள்ளன. அன்றுள்ள நிலையில் எல்லோரும் பயன்டையும் பொருட்டு உரை நடையில் எளிமையாக எழுதியவர் நாவலர். “உரை நடை கைவந்த வல்லாளா” என்று போற்றப்பட்டவர். அவரின் வழியில் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதிப் பணிசெய்தவர் சைவப் பெரியார். அவரின் நூல்கள் தர்க்கமுறையில் தெளிவாக எழுதப்பட்டவை.

நாவலரைப் போல் சைவநெறி பிச்காத நல்ல வாழ்க்கை நடத்தியவர் சிவபாதசுந்தரனார். சிவனையே சிந்திக்கும் திருமுகுந்த சைவ வாழ்வு அவர் வாழ்வு. தமது இறுகிக் காலத்தை

யாழ்பாணத்துக் கந்தவனக்கடவுயலில் அமைந்த அறுமுகச் சிவன் முருகன் திருக்கோயிலில் கழித்துப் பயனடைந்தார்.

சைவக்கிரியைகள்

எந்தச் சமயத்திலும் கிரியைகளுக்கு முக்கிய இடமுண்டு. இறைவனிடம் அன்பையும் ஈடுபாட்டையும் பெருக்கத்துணை புரிபவன கிரியைகள்.

செயல் அறிவு இச்சை என்பன மனிதனுக்குள்ள ஆற்றல்கள். இறைவனுக்கும் இவையுண்டு. அவன் முற்றிலும் பேராற்றல் உடையவனாக இருக்க மனிதர்களின் அறிவும் ஆற்றலும் குறையுடையனவாக இருக்கின்றன. இந்தக் குறை நீங்குவதற்கு இறையருள் நன்றே துணை புரியும். இறையருள் பெறுவதற்கு நல்வழியில் செல்வதும் இறையன்பைப் பெறுவதும் அவசியம்.

சைவக் கிரியைகள், தீயவழிகளில் செல்லும் பொறிகளையும் உள்ளத்தையும் அவ்வழிச்செல்லாமல் தடுத்து நல்வழிச்செலுத்தும் என்று சைவப்பெரியார் விளங்குகிறார். கிரியை செய்யும் போது அதிலே மனப்பதிவும் அன்பும் இருக்க வேண்டுவது அவசியம். இதற்குக் கிரியை பற்றிய விளக்கமும், அதன் தன்மையும் நோக்கமும் கிரியை செய்வோன் அறிந்திருப்பது நல்லது. இவற்றை விளக்குவதாகச் சைவப்பெரியாரால் எழுதப்பட்ட நால் “சைவக் கிரியை விளக்கம்.” சைவக் கிரியைகளை விளங்குவதற்குச் சைவ உனர்ச் சி இன்றியமையத்து. இதற்குத் துணைபுவிவதாக இந்நாலின் முதல் அத்தியாயம் “சைவசமயவியல்” என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

கிரியையுடன் நெருங்கிய தொடர் புடையன மந்திரங்கள். திருவைந்தெழுத்து

அல்லது பஞ்சாட்சரம் சைவர்களின் முக்கிய மந்திரம். அதனை ஒதுவதால் எமது வினைகள் தீருகின்றன. இடர் அகல்கின்றது என்பதை அருளாளர் வாக்கின் மூலமும் வாழ்விலிருந்தும் அறியலாம். “பண்ணிய உலகினில் பயின்ற பாவத்தை கண்ணிந்றறூப்பது நமச்சிவாயவே”. என்பது தேவாரம்.

கிரியைகளுடன் சேர்த்துக் கருத்தத்தக்கது சிவோகம் பாவனை. சிவோகம்பாவனையும், கருடபாவனையும் பெறும்பயன் விளைவிப்பன. தனது சைவக்கிரியை விளக்கத்தில் இவைபற்றிச் சைவப் பெரியார் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

“சிவவோகம் பாவனையும் கருடப் பாவனையும் பெறும்பயன் பயத்தலும், சண்மசராந் சிவலிங்கமாகப் பாவிக்கப்பட்ட மனற்குவியல் பேரருள் சரந்ததும், பாவனையின் ஆற்றலையும் பாவனையையும், மந்திரமும் ஒன்றுக்கொன்று இன்றியமையாமையையும் உணர்த்தும்”

புராணக்கதைகள்.

யழும்பெரும் சமயங்கள் அனைத்திலும் புராணக் கதைகள் இடம் பெறுகின்றன.

சமய உண்மைகளைக் கதை மூலம் விளக்குவன இவைகள். வரலாறு கற்பனை ஆகியவற்றைக் கொண்டு எழுதப் பட்டவையே புராணக் கதைகள். இதனால் அவை முழுதும் உண்மையென்று கொள்ளல் பொருந்தாது.

சிறு பிள்ளைகளுக்குக் கதை மூலம் அறிவு புகட்டுவது இலகுவான வழி. அது தேவையாகவும் கருதப்படுகின்றது. குழந்தைகள் வளர்ந்த பின் கதைகளில் இருந்து அவை கூறும் பொருளுண்மையைப் பிரித்தறிகின்றனர்.

சமய அறிவு குன்றிய நிலையில் புராணக் கதைகள் தேவைப் படுகின்றன. அவை

இறைபக்தியையும் ஈடுபாட்டையும் வளர்க்கத் துணைபுரிகின்றன. ஆன்மீக வளர்ச்சி பெற்ற மனிதன் புராணக் கதைகளைச் சமய உண்மையில் இருந்து பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் பலரின் நிலை இதற்கு மாறாக உள்ளது. எந்த நிலையிலும் புராணக் கதைகளைப் பேசுவோரையும் கேட்போரையும் இன்று காணமுடிகிறது. வருத்தமளிக்கும் இந்த நிலையை அறிந்த சைவப் பெரியார் அவர்கள் தனது நூல்களிலே, இக்கதைகளின் தேவை எந்த அளவிற்கு வேண்டும் என்பதை விளக்கியுள்ளார்.

புராணக் கதைகள் பலவற்றில் தேவருக்கும் அசரருக்கும் இடையிலான போர்களைக் காணலாம். உயர் குணம் படைத்தவர்கள் தேவர்கள், அசரர்கள் இழிந்த குணம் உடையவாகள். இவாகனுக்கு இடையிலான போர் மனிதனுக்குள்ள நற்பண்புக் கூறுகளுக்கும் தீய பண்புக் கூறுகளுக்கும் இடையிலான போராட்டம் என்பதைச் சைவப் பெரியார் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்.

மெய்யறிவினால் உண்டாகும் குணத்தைத் தேவர்கள் என்றும், பொய்யறிவினால் உண்டாகும் குணத்தை அசரர்கள் என்றும் உருவகமாகக் கூறுவதுண்டு. ஒருவன் ஒரு காரியத்தைச் செய்யக் கருதும் பொழுது மெய்யறிவு ஒரு பக்கமும் பொய்யறிவு எதிர்ப்பக்கமும் அவனை இழுக்கும். அதைத் தேவர்களுக்கும் அசரர்களுக்கும் உண்டாகும் போர் என்று சொல்லுவார்கள்.

மேற் கூறப்பட்ட விளக் கம் சாந் தோக் கியோபநிஷத் பாதியத் திற் கூறப்பட்டதாக அவர் எழுதுகின்றார். புராணங்களை மேற்கோள் காட்டி உண்மையை நிறுவ முடியாது. அவை கவி நயம் மிக்க காவியமாக இருக்கும். அல்லது பெராணிகரால்

இயற்றப்பட்ட புனைகதைகளாக இருக்கும். அவற்றில் உள்ளுறையாக இருக்கும் பொருள் உண்மையை அல்லது தத்துவக்கருத்தைக் காணப் பழக வேண்டும். கந்தபுராணத்தில் காட்டப்பட்ட திருமணங்கள் எவையும் உண்மையிலேயே நடைபெறவில்லை. பிரபஞ்சத் தோற்றுத்தின்போது சக்தியின் வெளிப்பாட்டை உணர்த் துவன். அவற்றை வரலாற்று உண்மையாகக் காட்டி விளக்கமளிப்பது தவறு. என்பது நாவலர் கருத்து என்று சைவப் பெரியார் விளக் குகிறார். தத்துவஅடிப்படையில் விளக்கமளிக்க முடியாதவை என்று ஒதுக்கப்பட வேண்டியவையே என்பது சைவப் பெரியாரிகருத்து. தனது “Glories of Shaivism” (சைவமகத்துவம்) என்ற ஆங்கில நாலில் இது குறித்துப் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார். “Puranic stories which do not accord with Shastric truths must either be interpreted philosophically or be shelved”

சமயம் என்ற பெயால்
புராணக் கதைகளை மீண்டும் மீண்டும்
சொல்வதும் கேட்பதும் ஆன்மீக வளாச்சிக்குத்
தடையாக அமைவதுமுண்டு.

தத்துவ நோக்கு

எந்தச் சமயத்திலும் கிரியைகள் புராணகதைகள் தத்துவங்களுக்கு இடமுண்டு இவற்றுள் முக்கியமானது தத்துவம். சமயத்தின் உள்ளுறை போன்றது இது. சைவம் இறை, உயிர், தனை (பசு, பதி, பாசம்) ஆகியவற்றின் உண்மையையும் அவற்றிற் கிடையிலான உறவையும் பேசுவதைத் தனது தத்துவமாகக் கொண்டது. இவை குறித்த சைவ சித்தாந்த தத்துவ விளக்கம் அறிவியல் சார்ந்தது.

சைவப் பெரியார் நல்லாசிரியராகத் திகழ்ந்தவர். அவற்றின் தத்துவ விளக்கங்கள்

**அறத்தீர்கே அன்புசார்பு என்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அ.:தே துணை**

அறத்திற்கு மட்டுமிக அன்பு துணையாகும் என்று சிலர் சொல்வர், அவர்

அறியார் தீமையைக் களையவும் (மறத்தீற்கும்) அவவன்பே துணையாகும். 76

அனைவரும் விளங்கக் கூடியவை. எனிமையுடன் தெளிவாக எழுதப்பட்டவை. இறையுடைமை குறித்து அவர் பின்வரும் விளக்கத்தைத் தருகிறார்.

“பிரபஞ் சம முழுவதும் மாற்ற மடைகின்றது. ஒவ்வொரு மாற்றத்துக்கும் ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டும். ஆகையால், பிரபஞ்சத்திலான மாற்றத்துக்கும் ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டும். இந்தச் காரணம் பிரபஞ்சத்து வேறானதாக அமைந்தாக வேண்டும். இந்தக் மாற்றதுக் கான காரணத்தை உண் பண்ணுபவன் இறைவனே”.

“Gloves of Shaivism” (சைவ மதத்துவம்) என்ற ஆங்கில நூலில் உள்ள இக்கருத்துச் “சிவஞான சித்தியார்” என்னும் சைவ சித்தாந்த நூலின் கருத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டது. இதை அவரின் கட்டுரையின் அடிக் குறிப்பிலிருந்தே அறியலாம். ஆறுமுக நாவலர் போன்ற மெய்கண்ட சாத்திர நூல்களுக்கமையத் தமது தத்துவ விளக்கங்களைத் தந்துள்ளார்.

கடவுள் உண்மைபற்றியும் மேற்குறிப் பிடப்பட்டது போன்ற கருத்தைத் தனது முன்னுரையாகத் தந்து, பிறமதங்களின் கதை பற்றிய விளக்கங்களைத் தனது “Saiva School of Hinduism” என்ற நூலில் கூறுகிறார். அப்படிக் கூறியியின் அவற்றின் பொருந்தாமையை அறிவியல் வழியில் நிறுவிச் சைவசித்தாந்த விளக்கத்தின் சிறப்பை உணர்த்துகிறார். இது போன்று உயிர், தலை ஆகியவை பற்றியும் அவர் தரும் விளக்கங்கள் அறிவியல் உலகு ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கவை.

ஆணவும் மனிதனைக் கீழ் நிலைக்குத் தள்ளுவது, தவறான செயல் செய்யத் தூண்டுவது, நான், எனது என்ற அகந்தையையும்

மமதையையும் உண்டுபண்ணுவது என்பன ஆணவும் பற்றிய பொதுவான கருத்து. மனிதன் நல் லனவும் செய் கிறான், அல் லனவும் செய்கிறான். நற்செயல்களின் மூலம் துன்ப நீக்கம், சரிசெய்யப்பட்டதைச் செய்வதில் விருப்பம் ஆகியவை உண்டாகின்றன. இதனால் மேன்மேலும் நற்செயல் செய்ய முயல்வது இயல்பாகிறது. தீச் செயலினால் தண்டனை பெற்றுத் துன்பம் சேர்கிறது. இதனால் தீச் செயலில் வெளிப் படையாக விருப்பம் குறைகிறது. இன்ப துன்ப அனுபவங்களால் அறிவு விளக்கம் பெறுகிறது ஆணவப்பிடி தளர்கிறது நற்செயலுக்கும் தீச்செயலுக்கும் நான் என்ற உணர்வு தேவையாகிறது. இல்லையேல் செயலில் ஆர்வம் எழுவதற்கு இடமில்லை. ஆகையால் இரு விதச் செயல்களுக்கும் நான் என்ற உணர்வையுட்டும் ஆணவும் இன்றியமையாததாகிறது. ஆணவத்தின் இத்தகைய வெளிப் பாடும் செயலுமே ஆணவத்தை வலுவிழக்கச் செய்வதாக உள்ளது. ஆணவும் குறித்த இதுபோன்ற விளங்கங்கள் சைவப் பெரியாரின் தெளிந்த தத்துவ ஞானத்தையும் அதனைத் தெளிவுடன் உணர்த்தும் திறமையையும் விளக்குவன.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன் வயலெட் பரஞ்சோதி என்ற கிறித்துவ மதப் பெண்மணி ஒருவர் சைவ சித்தாந்தத் துறையிலே தனது கலாநிதிப் பட்டதுக்கான ஆய்வினைச் செய்தார், அவரின், சிவஞான போதம் தொடர்பான கருத்துக்கள் பல சைவத்துக்கும் அதன் தத்துவமான சைவ சித்தாந்தத்துக்கும் முரணானவையாக இருந்தன. இதற்கு ஒரு மறுப்பொழுத விரும்பிய தருமபுர ஆதீனம், சைவப் பெரியார் சிவபாத சுந்தரம் அவர்களே தகுந்தவர் எனக் கருதி அவரைக் கொண்டு எழுதுவித்தது. அவர் எழுதிய மறுப்பு நால் “Sivagnanabotham with a rejoinder to a christian critic” என்பதாகும்.

சைவ சித்தாந்தத்துவத் தெளிவுடன் பணியாற்றிய சிவபாத சுந்தரனார் சைவ நெறியில் நின்ற சிவஞானி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதுமக்கள் சமயம்

சைவர்கள் பலர் சைவத் தை அறியாதவர்களாக வாழ்கிறார்கள். வாழ்வின் குறிக் கோள் என்ன? இறைவன் உலகு ஆகியவற்றுடன் உயிருக்கான உறவு என்ன? என்பன பற்றி அவர்கள் சிந்திப்பதில்லை. இத்தகைய சிந்தனைகள் எழுந்தால் சைவ சாத் திர உண்மைகளை அறிவதில் ஆர்வமுண்டாகும்.

சிறுதெய்வ வழிபாடு, தம்மையே கடவுள் என்று கூறுவோரை வணங்குதல், பூராணக் கதைகளைக் கண்முடித்தனமாக நம்புதல், சைவ அறிவற்றவர் சொற்கேட்டுப் பல வழிகளிலும் செல்லுதல் ஆகியவை இன்று சைவ சமயம் என்று பொது மக்கள் பலரால் கருதப்படுகிறது. சைவத்தைப் பற்றியும் அறியாமையே இன்றைய சைவ மக்களின் வருத்தமளிக்கும் நிலை என்று சைவப் பெரியார் மனம் நொந்து எழுதுகிறார்.

தனது குழந்தை நோய் வாய் ப் பட்டிருக்கும் போது, தாயோ, தந்தையோ, கடவுளை வேண் டுதல் பொதுவாகக் காணக்கூடியது. இந்த வேண்டுதல், நோய் தீருமாறு கடவுளை அர்ச்சிப்பதாக இருக்கலாம்: அல்லது விசேட பூசை, அபிடேகம் போன்றதாக இருக்கலாம்: அல்லச்: நோய் மாறினால் கடவுளுக்கு இன்னது செய்வேன் என்ற வாக்குறுதி போன்ற வணங்குதலாக இருக்கலாம். அவரின் வேண்டுதல் சில நேரம் பலிக்கும், சிலநேரம் பலிக்காது. இது இயந்தையான நிகழ்வு. வேண்டுதல் பலிக்காத பொழுது, அது

விதி என்று ஆறுதல் அடைபவரும் உண்டு, கடவுளே இல்லை என்று ஆத்திரமடைவரும் உண் டு. நாம் விரும் பியதெல் லாம் பெறுவதில்லையென்பது அனுபவம் மூலம் பலரும் அறிந்ததே. அத்துடன் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவரும் வாழ்வில் பல நன்மைகள் பெற்று இன்படைவதும் நாம் அறிந்ததே. ஆயினும் எமது வேண் டு கோளின் படி இறைவன் அருளவேண்டுமென்று எதிர் பார்க்கிறோம்.. இதைவிட அறிவற்ற எதிர்பார்ப்பு எதுவும் இருக்க முடியாது. அர்ச்சகரும், ஜோதிடர்களும், அறிஞரும் கூட அத்தகைய எதிர்பார்ப்பை ஊக்குவிக்கிறார்கள்.

அப்பர் தேவாரத்தின் ஒரு அடியை வைத்து இத்தகைய தவறான கருத்தைப் பலர் பரப்புகிறார்கள்.

“வேண் டுவர் வேண் டுவார் ஸவான் கண்டாய்” என்பதே இந்தத் தேவாரத் தொடர். இதன் கருத்து, கேட்பவர்கள் கேட்டதையே கொடுப்பான் என்பதல்ல “கேட்பவரின் தேவைக்கேற்றபடி கொடுப்பான்;” என்பதே என்ற விளக்கம் அளித்து இறைவழிப்பாட்டை அறிவியல் நோக்கில் சைவப் பெரியார் விளக்குகிறார்.. வழிபடுவரின் தேவையறிந்து கொடுப்பான் அவன். அது அவனுக்கே தெரியும்.

சைவர்களில் பலர் அண்ணமார், காத்தவராயர், கண்ணகி, மேரி போன்ற சைவத்துக்கு உடன்படாதற் ற உருவங்களாக வழிபடுகின்றனர். இத்தகைய வழிபாடு சைவற்களால் தவிர்க்கப்பட வேண்டியதென்றும் சைவப் பெரியார் வலியறுத்துகின்றார். ஆன்மீக வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கும் இத்தகைய வழிபாட்டைச் சைவமக்கள் தவிர்ப்பது நல்லது. இது போன்றதே சோதிடமும், நவகிரக வழிபாடும் சோதிடம் நடக்கவேண்டியவற்றை ஓரளவு

எனுப் பிலதனை வெய்ல்போலக் காட்டுமே

அன்பு பிலதனை அறம்

எலும்பில்லாத புழுவை வெயில் காய்ந்து வருத்துவது போல

அன்பிலாலாத உயிரை அறக்கடவுள் வருத்தும் 77

உணர்த்தலாம். கிரகங்களின் நிலைமையை வைத்து இவற்றை ஓரளவு கணித்துக் கூற முடியும். பெரும்பாலும் இத்தகைய கணிப்புக்கள் குறையுடையதாகவே உள்ளன. கிரகங்களின் நிலைமையைவைத்து முன்கூட்டியே உணர்த்துண புரிவனவே தவிர நிகழ்வுகளை உண்டாக்குவன அல்ல. கிரகங்களின் இயக்கத்திற்கும் இறையருளே மூல காரணம் என்பதைப் பலரும் உணர்வதில்லை.

சைவத்திற்கு உடனபாடற்ற இத்தகைய வழிபாடுகளை விளக்கிக் கண்டனம் எழுதியவர் சைவப் பெரியார் சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் சைவர்கள் கடைப்பிடிக்க' வேண்டிய வாழ்வியல் சமய நெறிகளையும் பலவாறு தெளிவாக எழுதியுள்ளார்.

சைவ நெறி

சைவர்கள் கடைபிடிக்க வேண்டிய வழிமுறைகள் பற்றி விளக்கம் எழுதியவர் சிவபாதசுந்தரனார் அவர்கள். திருநீறு அணிதல் திருவாசகத்தை ஒதுதல் ஆகியவை சைவர்களுக்கு இன்றியமையாதவை. இவற்றுடன் அன்பு செய்தல், நல் லொழுக்கத்தைக் கடைபிடித்தல் ஆகிய அடிப்படை நெறிகளையும் அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார் அவை குறித்த அவரின் விளக்கங்கள் பயனளிப்பவை. சைவநெறியிற் செல்லுவதற்குத் துணைபுரிவன.

திருஞானசம்பந்த முர்த்திநாயனார் திருநீற்றை மந்திரமாகக் காட்டுகிறார். ‘மந்திரமாவது நீறு’ என்பது அவரின் உரை. சிவஞான சிந்தியார் இறையருளால் உண்டானது மந்திரம் என்கிறது. இதனாலும் ‘முத்தி தருவது நீறு’ என்று சம்பந்தர் கூறினமையாலும் சிவசத்தியே திருநீறு என்று விளக்கம் அளிக்கிறார் சைவப் பெரியார். ஆகையால் திருநீற்றை நாம் அணியும்போது சிவசத்தியே எம்மில் இருந்து

எனது உடலும் உள்ளமும் சிவனுறைக் கோயிலாகிறது. எமது சிந்தனையும் செயலும் சிவ சிந்தனையாகவும் செயலாகவும் மாறுகின்றன. இது போன்ற விளக்கங்கள் தர்க்க முறையில் அமைந்துள்ளன.

திருநீற்றைத் திரிபுண்டரமாகப் பூசுவதற்குப் பொதுவான விளக்கம் ஆணவம், கண்மம், மாயை ஆகிய மூம்மலங்களும் ஞானமாகிய நெருப்பில் எரிதல் வேண்டுமென்பதே சைவப்பெரியாரின் விளக்கம். முன்று குறிகளும் இறைவனின் கிரியாசக்தி, இச்சாசக்தி, ஞானசத்தி ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் என்பதே. சிவசத்தியே திருநீறென்ற அவரின் விளக்கத்துக்கு அரணாக இது அமைந்துள்ளது. இறைவனின் கருணையால் நிகழ்வது அவரின் ஜந்தொழில். ஆண்மாக்களின் ஈடேற்றத்துக் காகவே அவன் ஜந்தொழில் செய்கிறான். இறைவனைக் கம் என்பது ஜந்தொழில் செய்யும் அவன் கருணையை எண்ணுதல். அவரின் பெருமையையும் எமது சிறுமையையும் எண்ணுதல். பராசத்தியை வணங்கும்போது நாம் இறைவனை மாத்திரமன்றி எம்மையும் தொடர்புடெத்துகின்றோம் இறைவன் அல்லது பரத் துடன் எம் மைத் தொடர்புடெத்துபவள் பாராசத்தி; தாயுடன் சென்று தாதையைக்கு காணலாம்’ என்று தாயுமானவர் கூறுகிறார்.

இது போன்ற பல அரிய விளக்கங்கள் திருவைந் தெழுத்துக்குத் தரப்பட்டுள்ளன. ‘நமசிவாய’ என்னும் தூல பஞ்சாட்சரம் உலகப்பற்றைச் சிறிது சிறிதாகவிட்டு, இறைபற்றில் எம்மைச் செலுத்தும் ‘சிவாயநம்’ என்னும் குக்கும் பஞ்சாட்சரம் இறைபற்றில் நிற்பவரை இறைவனை அடையச் செய்யும். இத்தகைய விளக்கங்கள் பல தந்து சைவப்பணிசெய்த சைவப் பெரியார் ஒரு சைவர் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதற்குச் சிறந்த உதாரணமாக வாழ்ந்தவர்.

நிறைவுப்புத்துறை

பருத்தியூர் பாலவயிரவநாதன்

இறைவன் ஆன்மாக்களில் காட்டி நிற்கும் அன்பு, கருணை அளப்பாரியது. இயம்புதற்கும் எளிதன்று ஆன்மாக்கள், ஈடேறும் பொருட்டும் இவன் செய்யம் செயல்கள் அனைத்துமே அடியார்கள்மீதுள்ள அன்பின் பொருட்டேயாகும். தில்லைச் சிதம் பதியிலே நின்று நர்த்தனமாடும் நடராஜன் சகல ஜீவராசிகள் இதயத்திலுமே உட்புகுந்து நிறைந்துள்ளான். இதுவே மணிவாசகப் பெருமான், தமது கீர்த்தித் திருவகவலின் முதல் அடியிலே.

தில்லை முதூர் வூடியதிருவடி
பல் உயிர் எல்லாம் பயின்றனன்குக
என்கின்றார்.

இறைவனின் திருவிலையாடல் அளப்பாரியது. வினைகளைக் கணங்கு, தன்திருவடியில் இணையச் செய்தலே அவன் சித்தமாயுள்ளது. காலத்துக்கு ஏற்றவாறு கலைகள், ஞானங்கள் தோன்றவும், காரணமாயிருக்கிறான். அத்துடன் இவைகள் மறையவும் காரணமாயிருக்கிறான் எனினும் எம் போன்ற உயிர்களுக்கு தீவினையை அழிப்பதில்தான், அதனுடைய சித்தமாயும் இருக்கின்றது. இது எல்லாமே அதன் அன்பு விளைந்த ஈகையின் வெளிப்பாடாம். உயிர்கள் அனைத்துமே அஞ்ஞான இருளில் அகலாதவரை ஆன்மா ஞானம் கிட்டப் போவதுமில்லை. அஞ்ஞானம் தன்னை, அகல்விக்கும் நல்லறிவாளன், அன்றோ.

அன்புஅகத்து இல்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண் வற்றல் மரம்தளிர்த் தற்று

உள்ளத்தில் அன்பில்லாத உயிர், இல்லற வாழ்க்கை நடத்துதல் கொடும் பாலை நிலத்தில், வற்றல் (என்ற பெயருடைய) மரம் பயனற்றுத் தளிர்த்தாற் போன்றது.

துன்னியகல்வி தோன்றியும் அழித்தும் என்னுடை கிருளை ஏறத்துரந்துட் அடியார் உள்ளத்து அன்பும் தூரக் குடியாக் கொண்ட கொள்கையும் சீறப்பும்.

எனப் பாடும் மணிவாசகப் பெருமான், பக்தி வயப்பாட்ட பக்தர்கள் உள்ளமே இறைவன் குடிகொண்ட வீடுமாகும் என்பதும் இதில் இருந்து அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

இத்தகைய கருணை வள்ளலாம் எம் ஈசன் தன் சக்தியாகிய உண்மையுடன் மாதொருபாகனாய், வீந்றிருந்து அருள் பாலிக்கின்றான் சிவபிரான், தன் சக்தியாகிய உமாதேவியாருடன், மகேந்திர மலைதனில் வீந்றிருந்த வேளை, ஆகமம் பொருளை, அன்னைக்கு உபதேசம் செய்தார். அன்றியும் கல்லாடம் எனும் திருப்பதியின் கண், இன்புந்றிருந்து பேரருள்புரிகின்றோம்.

சக்தியாகிய அன்னையானவள் உயிர்களுக்கு, உவப்பான நன்மைகளைச் செய்வதனால், இறைவனும் அவளோடு இணைந்து ஒன்றுசேர எம்மை அருள் கூர்ந்து அனைக்கின்றார்.

மன்னும் மாமலை மகேந்திரம் அதனில் சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித்தருளியும் கல்லாடத்துக் கலந்து கிண்டு அருளி நல்லாளைாடு நயப்புறவு எய்தியும்.

எனக் கீர்த்தித் திருவகவல் தொடர்கின்றது. சிவபெருமானது திருஅருட் பெருமைகளை புகழ் ந் து கூறுவதே, மணிவாசகப் பெருமானின் கீர்த்தித் திருவக் ஆகும். இதில் சிறப்பு என்னவெனில் மாணிக்கவாசகப் பெருமான், தம் மை சிவபெருமான் ஆண் டுகொண்டமையினை, தாம் பெற்ற அனுபவர்தியிலான மகிழ் வுப் புளகாங்கிரத்தின் நன்று கருத்துக் கூறுவதாதகும். சிவனாரின் பெருமைகளை அவர் கூறும்போது தமக்கு ஏற்பட்ட, பேரருட் பேற்றினை வியந்து ஈசன் கீர்த்தியை எடுதியம்பும்கின்றார்.

செம்படவ வேடம் தாங்கிவந்து உனர் ஆகம நூல்களை மீட்டுக் கொண்டாய் அன்மாக்கள் இதை அவை ஏற்று விரும்பும் வண்ணம், மகேந்திர மலையின் கண், நின் ஜிந்து திருமுகர்கள் வழியாக உபதேசமும் செய்தாய். அதுமட்டுமேன்றி, நந்தம்பாடியில் பிராமணனாகவந்து குருவடிவாகி நால்வகை வேதங்களையம், உபதேசித்தும் அருளினாய். நீ ஒப்பற்றவன் பற்பல நூறு ஆயிரம் உருவங் களையும் இயல் பிதாவும் உடையவன். ஆயினும் நீ ஒருவன்

ஏகன் அநேகன் கிறைவன் அடி வாழ்க எனத் சீவபுராணத்திலும் கூறப்படுகிறது.

இயற்கையின் வடிவாகிய பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த பேரோளியானவன், இந்த உலகம் உய்தற்பொட்டு எளியோனாக வந்து, தனக்கு அருள் பாலித்ததையும், அவன் ஆற்றிய திருவருட் சிறப்பியல்பையும் தொடர்ந்து பாடுகின்றார்.

கே வேடர் ஆகிகெளியு அது படுத்தும் மாவேட்டு ஆகிய ஆகமம் வாங்கியும் நந்தம் பாடியில் நான்மறையோன் ஆய் அந்தமில் ஆரியன் அய் அமர்ந்தருளியும் வேறு வேறு உருவும் வேறு வேறு இயற்கையும் நாறு நூறு ஆயிரம் இயல்பினன் ஆகி ஏறு உடைசன் இப்புவனியை உய்யக் கூறு உடை மங்கையும் தானும் வந்தருளி

சிவனும் சக்தியும் இணைந் து அருள் பாலித் தல் என்பது, பிரபஞ்சமுழுமையுமே சிவசக்தி மயம் என்தேயாம் சிவசக்தி வியாபகம் இன்றி என்ன செயல்கள் தான் நடக்கமுடியும்? ஈசன் கருணைத்துளி எம்மீது சிந்தாமல் உய்தல் என்பதுதான் நடக்குமா? அவன் எமை ஆனுதல் எம் விமோசனத் திற் காகவன் றி வேறெதற்கு? இறைபுகழை ஏத் துதலும், அவன் கழல் தேவதுமே ஆன்மாக்களின் புனித பணியாகுமன்றோ. கீர்த்திமிக்கவும், ஒப்பற்ற தலைவனுமாகிய சிவன் எமை ஆண் டு கொண்டருஞம். மேன் மையை போற்றுவோமாக.

ஓருவன் பல துன்பங்களை அனுபவித்திருந்தாலும் பிறரை பார்த்து துன்பம் வரும் படி பேசக் கூடாது, மரத்தினால் செய்த யானை, தோலில் செய்த மிருகம், அட்டையில் செய்த கத்தி, காகிதத்தில் செய்த புஷ்பம், கொஞ்சமாவது தானம், தாம்ம் செய்யாதவன், வேதம் ஓதாத பிராமணன் ஆகிய கிவை ஜந்தும் உபயோகம் கில்லாத சரக்குகள். பார்வைக்கு மட்டும் உபயோகப் படுபவை.

திருமூல நாயனார்

சிவ. சண்முகவடி வேல்

திருச்சிற்றம்பலம்

இன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள் நினைவன் முன்றவன் நான்குவர்ந் தானைந்து வென்றவன் ஆறு விரிந்தவன் ஏழும்பார்ச் சென்றவன் தானிரும் தானுவர்ந்தான் எட்டே.

(திருமந்திரம்)

சிவபெருமான் அந்தி இளம் பிறை அனிந்தவர். திருக்கமிலாய மலையில் சிவபிரான் எழுந்தருளி இருப்பார். திருநந்தி தேவர் திருக்கைலையில் அமைந்திருக்கும் ஆலயத்தில் முதல் பெருநாயமாகி விளங்குபவர். நாராயணன், நான்முகன், இந்திரன் தேவர்கள் முதலானவர்களுக்கு முதற்கடை வாயிலிருந்து முறை புரிபவர் நந்திதேவர். நந்தியிடம் அருள் பெற்றவர் நந்தி தேவர். நந்தியெம்பெரு மானிடத்தில் நல்லு பதேசம் பெற்ற யோகிகளுள் ஒருவர். அட்டமா சித்திகள் கைவரப் பெற்றவர். அவர் கயிலை மலையினின்றும் பொதிகை மலையை நோக்கிப் புறப்பட்டார். பொதியமலை வாசராக இருப்பார் அகத் திய முனிவர். அகத் திய முனிவரோடு பொருந்திய பிரிக்க இயலாத நட்புரிமையால் சிலநாட்கள் அவரோடு உறவாடி உறைவதற்கு யோகியார் பயணம் தொடங்கினார்.

மாழுனிவர் வழிநடையை மேற்கொண்டு சென்று கொண்டிருந்தார். நிலையான திருக்கேதாரத்தில் நின்று வணங்கினார். நேபாளத்தில் பசுபதி பெருமானை நேரேகண்டு கும்பிட்டார். சிவபெருமான் திருமுடியில் தாங்கிய தூந்திக் கங்கையைக் கண்டார். அன்னங்கள் அமர்ந்த இடமகன்ற துறைநீர் அருங்கரையை அணைந்தார். கங்கையில் கலந்து நீராடினார். காசிப்பதியைத் தரிசித்துக் களிப்பற்றார் யோகியார் முகில் கண் வளரும் மலை சார்ந்த திருப்பத்தைத் தொழுவதற்கு ஒருப்பட்டார். திருக் காளத்தியைக் கண்டு கை கூப்பினார்.

யோகியார் திருவாலங்காட்டுத் திருத் தலத்தைச் சேவித்தார். ஏகாம்பரப் பெருமானை ஏத்தினார், காஞ்சியில் சில நாள் வாஞ்சையோடு அமர்ந்தார். சிவயோக முனிவர்களோடு கலந்து உறவாடினார்.

திருவதிகையினைச் சென்றதைந்தார். பெரும் பற்றப் புலியூரை நாள் எல்லாம் பேச வந்தார். எவ்வளகும் உற்யதாக்கிய சேவையாரைத் தொழுது திணைத்தார்.

ஊன் கெட்டு உயிர் கெட்டு உணர்வு கெட்டு உள்ளமும் போயத்தான் கெட்டநிலையில்தலையிலி செய்யும் ஆனந்தக் கூத்தை “அவ்வியல்பில்” கும்பிட்டார். மன ஒருமையுடன் ஆங்குறைந்தார். “வவ்விய மெய் உணர் வின்கண் வருமானந் தக்கூத்தை அவ்வியல்பில் கும்பிட்டங் காரமை யமர்ந்திருந்தார்” என்பது பெரிய புராணம் (7)

யோகியார் திருவாவடு துறைக்குச் சென்றார், ஆராத காதலோடு அங்கு இனிதமர்ந்தார். அருள்விடை பெற்று ஆங்கிருந்து ஏகுவார். காவிரி நதிப் புறவில் பசுக்கள் கூட்டமாகப் புலம்புவன கண்டார். அதனை உற்று நோக்கினார் மாழுனிவர்.

மூலன் என் பவன் அந்தணர்கள் வாழும் காத்தனூரைச் சேர்ந்தவன். மூலன் ஆயர் குலத்தில் தோன்றியவன். அவன் முந்தை முறை மரபில் ஆக்களை அளிப்பவன். அன்றைய தினம் அவனுடைய வினைப் போகம் வெந்தது. நாகத்தின் கொடு நஞ்சு அவனுக்கு நடுவனா கியது. மூலன் உயிரிழந்து மண்மீது வீழ்ந்தான். பசுக்கூட்டங்கள் மூலனின் முடிவைக் கண்டன. கூட்டமாக வந்து கூடின. சுற்றி வளைத்தன. உரத்துக் கத்திக் கதறுவன, சழவுகின் றன, மோக்கின் றன, தவமுனிவர் அப்பெற்றியை அவதானித்தார் சிவபெருமானுடைய திருவருள் வசப்பட்டார். ஆக்களி னுடைய அருந்துயரை நீக்க முன் வந்தார் தவயோகியார்.

மூலன் உயிர் பெற்று எழுந்தால் ஆநிரக்கள் அவலப்படமாட்டா. மூலனுடைய உடலில் தம்முடிரைப் பாய்ச்ச முனைகின்றார். தம்முடைய வெற்றுடலத்திற்கு ஒரு பாதுகாப்புவைப்பிடம் தேடிக் கொண்டார். தாம் யோகத்தால் பயின்ற பிராண்வாயுவைக் கையாளும் வழிமுறையாக அவன் உடலில் தன் உயிரைச் செலுத்தினார்.

அந் நிகழ்வைச் சேக்கிழார் செம்மை பெறச் செப்புகின்றார்.

பறத்துறைப்பு எல்லாம் யாக்கை

அகத்துறைப்பு அன்பி வவர்க்கு

உடம்பின் அகத்துறைப்பாகிய அன்பு இல்லாதவர்க்கு,

பறத்துறைப்புக்கள் எல்லாம் என்ன பயன் தரும் ?

வெனுயிர்பெற் பூழிலவறி யாக்கலிடம் நிங்காவேன்
ரவுடவிற் நம்முயிரை யடைவிக்க வருள்புயிங்
தவழுவிவர் தம்முடலுக் கரண்செய்து தாழுயன்ற
வளவையி யவனுடலிற் நம்முயிரைப் பாய்த்திவார்

(13)

மூலன் திருமூலராக எழுந்தான். ஆக்கள் எல்லாம் நாத்தமும்ப மூலரை நக்கின, மோந்தன. அருகாக வந்து அணைந்தன. பொருமிக் கணைத்தன. மகிழ்ந்தன. களிப்பு மிகுதியினால் வாலினை உயர்த்தித் துள்ளி ஒடித் திரிந்தன. ஆக்கள் துயர் நீங்கினவாகச் சென்று புல் மேய்ந்தன.

மாலைக் காலமானது. பசுக்கள் தாமாகவே கூட்டமாகச் சாத்தனாரை நோக்கி நடந்தன. திருமூலர் பின்னே சென்றார் பசுக்கள் மனைகள் தோறும் படர்ந்தன. திருமூலர் எல்லைப் புறமாக நின்றார்.

மூலனு டையமனைவியாள் மக்கள், அருஞ்சுற்றம் இல்லாள். கணவர் கடிது மனைக்கு வராமையால் மனம் தளர்ந்தாள். ஆனபயத்துடன் கணவனைத் தேடிச் சென்றாள். செல்வழியில் திருமூலர் நிற்பதைக் கண்டாள். “இவருக்கு என்ன தீங்கு வந்ததோ” என்று ஏங்கினாள். மெல்ல அவர்கையைப் பற்றினாள். திருமூலர் மனைக்கு ஏக மறுத்தார் “உனக்கு என்னுடன் இங்கு ஒரு தொடர்பு இல்லை”.

தவழுனிவர் ஒரு பொது மடத்தில் தங்கினார் மனைவி இராக்காலம் முழுவதும் கணவன் இயல்பு வேறானமை நினைந்து நெந்தாள். மறுநாள் பெரியோரிடத்தில் தன் கணவனுடைய மறுமாற்றத்தை எடுத்துரைத்தாள். நல்லவர்கள் திருமூலரை நாடிவந்து பார்த்தார்கள். அவருடைய உண்மை நிலையை உணர்ந்து அவர்கள் உரைத்தார்கள் :-

“இது பித்தத்தினால் வந்த மயக்கமன்று. வேறு ஒன்றால் சேர்ந்தது அல்ல. சித்த மலம் அறுத்துச் சிவமான யோகத்தில் அழுந்திய கருத்தினர். அளவிறந்த பெருமையில் இருந்தார். அத்தன்மை எவராலும் அளவிடற் கரியது”. சேக்கிழார் தெய்வத்தமிழ் பின்வருமாறு பேசும்.

பித்துற்ற மயல்ற பிறிதொருசார் புலதன் ற
சித்தவிகர் பக்கவைந்து தெளிந்திவி யோகத்தில்
வைத்தகருத் தினராகி வரம்பில்பெரு மையிலிருந்தார்
இந்தகைமை யளப்பதினால் யாராலு மெனவரைப்பார்

(20)

மேலும் “இவர் இருவினைப் பாசங்களையும் அறுத்தவர். ஞான உபதேசத் தினால் இறைவனுடைய திருவஷத்களைப் பெற்ற சீவன்முத்தர். எல்லாவற்றையும் உணர்ந்த ஞானியாவார். முன்னைப் போல உங்கள் சுற்றத் தொடர்பியவுக்கு வரமாட்டார்”

மூலன் மனைவி துயரத்தால் மயங்கினாள். அயலிலுள் ஓவர் கள் அவளை அழைத்துச் சென்றார்கள்.

திருமூலர் எழுந்தார் வந்தவழியே சென்றார். பாதுகாப்பில் வைத்த தம்பழையுட்டலைக் காணார் முழுதுணர்ந்த மெய்ஞ் ஞானச் சிந்தையில் ஆராய்ந்தார்.

“என்னை இறைவன் நன்கு படைத்தனன் தன்னை நன் றாகத் தமிழ் செய்யுமாரே” சிவபெருமான் உபதேசித்த ஆகமப் பொருளை வெளிப்படுத்தத் திருவருளால் உடலை மறைப் பித்தார் என உணர்ந்தார்.

திருமூலர் ஆவடுதுறையை வந்து அணைந்தார். இறைவனை ஏத்தினார். அங்குத் தங்குமிடமாகத் தரித்தார். திருக்கோவிலின் மேற்குப் புறம் மிக உயர்ந்த அரசமரத்தின் கீழாகத் தேவாசன இருக்கையில் அமர்ந்தார். சிவயோகம் தலைநின்றார். இருதய தாமரையில் அமர்ந்துள்ள அரும்பொருளோடு புணர்ந் திருந்தார்.

“ஒன்றவன் தான்” என்று எடுத்து மந்திரம் பாடினர் ஓராண்டிற்கு ஒரு மந்திரமாக மொழிந்தார். நற்றிரு மந்திர மாலையை உருவாக்கினார். அது உலகத்தவருடைய பிறவிப் பினியைப் போக்கும். உயிரைச் சிவ வினைவாகச் செய்யும்.

திருமூலர் மூவாயிரம் தமிழ் மந்திரம் சாத்தினர். மூவாயிரம் ஆண்டுமண்ணு வகில் மகிழ்ந்திருந்தார். சிவபெருமான் திருவருளால் திருக்கைலையைச் சென்று சேர்ந்தார் திருமூலர் எம்பெருமானை எக்காலத்தும் விட்டுப் பிரியாத் திருவடி நிழலை அடைந்தார்.

எமக்கென்றோர் சமயம் எதற்கு?

முருகவேறமநாதன்

எல்லோர்க்கும் உணவு பொது, உடை, வதிவிடம், காற்று, நீரும்படியே. ஆனால் மொழி வேறு, நாகரிகம், பண்பாடு, கலையம்சங்கள் வெவ்வேறாய் அமைந்துள்ளன. இவ்வாறே சமயமும் வித்தியாசம் வித்தியாசமாய் அமைந்துள்ளன. கொள்கைகளும் வித்தியாசம்தான். வழிபாட்டிடம், வழிபுகுதுறை, ஆராதனை ஆலயம், மூலக்கைநூல் எல்லாமே வேறுபாடு. எனினும் இப்பூமியிலே தான் வாழ்கின்றோம். நமக்கென்றோர் சமயம் எப்படியோ அமைந்துவிட்டது. வேண்டாமலோ, வேண்டியோ. எனினும் நாம் மேற்கொள்ளும் சமயம், எம்மை வழிப்படுத்தும் சமயம் சைவமே. ஒவ்வொரு சமயத்திலும் வெவ்வேறு பாகுபாடு உண்டு. சைவமும் அதில் இருந்து விலகவில்லை. நான் கிரீஸ்ததவன், நான் இல்லாமியன், நான் பெளத்தன் என்று ஒவ்வொரு சமயியும் சொல்வது போல் நம்மவர்கள் உரத்துச் சொல்வதில்லை. இந்தச் சமயப் படிப்பு இல்லாமையாற் சமரசம் பேசுகிறோம். சட்டையை, உடையை மாற்றுவது போல சமயத்தையும் ஏன் மொழியையும் மாற்றிக் கொள்கிறோம். அவ்வளவு கொள்கைப்பிடிப்பு! மொழிமாற்றம், சமயமாற்றம் ஒரு நாகரிகம் போல எமக்கு. எப்படியானாலும் உடம்பும் உயிரும் ஒன்று. பிறப்பினால் என்ன சமயம், இனம் என்று பல இடங்களிலேகேட்கிறார்கள். முதல் ஆவணம் பிறப்புச்சான்றிதழ். என்னவானாலும் போறவர் போக இருக்கிறவர்கட்கு சமயம் நம் சைவமே. எனவே நாம் அதைக்கடைப்பிடித்து ஒழுகல் நம் தலையாய கடமையாகும். சைவசமயிகள்

இல்லை என்றால் கோயில் ஏது, குருக்கள் ஏது, சடங்கேது, சோதிடர் எங்கே, சாந்தி, சாமத்தியச்சடங்கு, கல்யாண விழா ஏது. எனவே கோயிலும் சமயமும் சடங்கல்ல. ஒழுங்கும் ஒழுகலாறுமே சமயம். மனிதரை மனிதர் மதிப்பதும் கூடச் சமய நெறியால் அமைந்து விடுகிறது. தொன்மையிகு சமயம் எமது சமயம் என நாத்தழும்பு ஏற எழுதி, பேசி, விவரணம் செய்து பயனில்லை. நம் வாழ்வு சமயமாய் மாற வேண்டும். சமயம் எம்மைச் சிறந்த மனிதராக்கி உலகிற் சைவசமயத்தின் பெறுமானத்தை நிலைநிறுத்த வேண்டும். இதையாரும் செய்ய முடியாது நாமே செய்ய வேண்டும். இதற்கெல்லாம் மேலான சமய உணர்வு வேண்டும். காந்ப்பும், பகைமையும் கூடாது. எமக்கென்றோர் தொழில் உடை, நடை, பாவனை, சொத்து, சுதந்திரம், மாடு, மக்கள், மனைவி என்றிருப்பது போற் சமயமும் வேண்டும். தேட்டங்கள் செய்வது போற் சமயத்தேட்டமும் வேண்டும். இதற்கு வாய்த்தது சமயம். மனிதனாய்ப்பிறந்தது குறைந்த பட்சமாவது நம்சமயத்தோடு பேச வேண்டும். அப்போ சமயம் நம்முடன் நிச்சயம் பேசம். எம்மைப் பெரியவராக்கும். இப்பார்வையில் ஒவ்வொரு சமயியும் எவனும் வயிறு வளர்ப்புக்காக வாழாமல் உயிர் வளர்ப்பையும் கருத்திற், கவனத்திற், கொள்ள வேண்டும். இதுவும் சமயப் பண்புக்கு ஒரு வழியாம்.

இன்றைய நிலையில் எம் வருங்கால நிகழ் வகள் என்னவாகுமோ என்ற வினாவுக்குட் சிக்குண்டு நிற்கிறோம். மற்றவரை எதிர் பாராமல் சுயதர்மம் செய்யவேண்டும். இதற்குக்

அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதுவிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு

அன்பின் வழியில் இயக்கும் உடம்பே உயிர்நிலை உடம்பாகும். அன்பு இல்லாதவர்க்கு உள்ள உடம்பு உயிரில்லாமல் எழுங்பைத் தோலால் போர்த்த வெற்றும்பே ஆகும் 80

கீதையோ, சாத்திரமோ, வேதாந்தமோ, சித்தாந்தமோ வேண்டியதில்லை. நாதஸ் வரத்துக்குப்பின் னோசையாய் ஒத்து ஊதுவார்கள். அது ம் ம் என்று ஒரே ஒசை, ராகமாற்றமில்லை. ஒத்து ஊதுவாரின் ஒசை கொஞ்சம் இசூ பிசூ பண்ணினால் நாதஸ்வரவாத்தியக்காரன் எட்டி மூக்கைப்பிடித்து ஆட்டுவான். ஒத்துக்காரன் திடுதிப்பெனத் திடுக்கிட்டு வடிவாய் ஊதுவான். இப்போ ஒத்து ஊதும் வேலை இல்லை. அந்த இடத்தை சுதிப் (சுருதிப்) பெட்டி பிடித்துக் கொண்டது. தம்புரா போல. எனவே பின்னணி இசைபோல ஒத்து. ஊதினாற்றான் நாதஸ்வரக் கச்சேரி - சங்கீதக் கச்சேரி சோபிக்கும். இதே போலச் சமயம் சோபிக்க, நாம் சோபிக்க நாம் சமய வேள்வியில் மேன்மை பெறலாம். மேன்மை கொள்சைவம் என்றனர். சைவசமயமே சமயம் என ஏகாரத்தால்தைப் பிரித்து உயர்த்திப் பேசினார். மேன்மை மிகு சமயமே, சைவமே உயர்ந்தது. நாம் வழிபடும் சிவனே முழுமுதற் பொருள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினர். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகச் சமயம் சார் ஆத்மீக வேகம், ஆத்மீக திருப்தி, ஆத்மீக சகம், ஆத்மீக ஆனந்தம், ஆத்மீக நிறைவ தரும் உய்வீகம். தெய்வீக நெறியாற்றான் நாம் பெறலாமெனக் காலந்தோறும் ஒலிபெருக்கினர். சிறு தெய்வ வணக்கம், பிறதெய்வவணக்கம், சைவத்தினர் க்கு ஒவ்வாத நெறி என்பதையும் மாணிக்க வாசகர் போன்றவர்கள் எடுத்துரைத்தனர்.

உடம்பெல்லாம் வாயாகத்கத்தினாலும், உலகம் உள்ளவும் எழுதினாலும் எடுத்துக் கூறினாலும் நாம் செவிடர் களாய், குருடர்களாய், ஊமைகளாய் வாழ்கிறோம். ஒரு யேசுபிரான், ஒரு புத்தபிரான், ஒரு நபிநாயகம் (சல்) அவர்களின் கையசைப்பில் உலகச் சமயிகள் வழிநடக்கிறார்கள். பாம்புபிடிப்பானின்

மகுடி ஒசையில் கொடிய நாகமும் அடங்கி ஆடுகிறது. அதற்குக்கண்ணே செவி யென்பா. அதனால் பாம்புக்குக் கட்செவியென்றும் பெயர். எல்லாம் வல்ல சிவன் நடராசப்பெருமான் இருகரங்களைத் தாங்கியுள்ளார். ஒன்று அபயம் மற்றது வரதம் - அ + பயம் என்றாற் பயப்படாதீர்கள் என்று அர்த்தம். வரந்தாக் காத்திருக்கிறேன் என்பது வரத காத்தின் புனிதமான பொருள். சமயத்தின் ஊற்றுக் கண்களில் ஒன்று ஆலயம். மற்றது திருமுறைகள், தத்துவங்கள், மூன்றாவது சமயமே நீதி அல்லது நீதியே சமயம் என்ற கோட்பாடு. இவற்றை உணர்ந்து, வாழ்வைச் செம்மையாக்கல் நம் தொழில். வெறுமனே கோயில் வழிபாடு மட்டும் போதாது, சமயப்பாதையில் நாம் நடக்கவேண்டும். சமயசாதனைகளை விட்டு சமயசாதனங்களை மட்டும் பேணினாற் போதாது. ஒழுகலாறு மேலாய் அமைய வேண்டும். சமயம் தேய்ந்தால், குன்றினால், அழிந்தால் குருக்கள் ஏது, அர்ச்சகர் ஏது, இப்படி அகண்ட நிலையில் எவரும் சிந்திப்பதில்லை. சேர்ந்து செறிந்து சமய வளர்ச்சிக்காக, சமய நிலைப்பாட்டுக்காக உழைக்கவேண்டும். இந்நிலையில் நீதியைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். நீதியாற் சாதி வெறி அகல வேண்டும். எல்லாரும் ஓர் நிறை எல்லாரும் சரி நிகர் சமானமாய் வாழுச் சைவம் மக்களைப் பயிற்றி வாழுவும் விடவேண்டும். சிந்திப்பிர்களாக.

நீரியால் நிவைசெய் நெருசே நிலைவை நிழ்தாங்கப், பாதியாம் உமைதன் னோடும் பாகமாய் நிலை எந்தை, சோதியாய்ச் சுடர் விளக்காய்ச் சுண்ண வென்னேறு நாடி, ஆதியும் ஸுமாரார் அதிகை வீர்ப்பளாரே

- அப்பர்

மூன்று உபதேசங்கள்

மட்டுவில் ஆ. நடராசா

கந்தபுராணத்தில் கைவசித்தாந்த மாயாவாத உலோகாயத மதக் கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. சக்கிராச்சாரியாரால் சூரனுக்கும் வியாழபகவானால் இந்திரனுக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டவை மாயாவாத உலோகாயத மதங்கள். பிரமதேவரால் தக்கனுக்கும், காசிபமுனிவரால் சூரனுக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டதும் நூலெங்கும் பரந்திருப்பதும் சித்தாந்தக் கருத்துக்கள்.

கருத்துக்களை ஒன்றோடொன்று ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாற்றான் அவற்றின் ஏற்றத் தாழ்வுகளை அறிய முடியும் மாயாவாத உலோகாயதக் கருத்துக்களை அறிந்தவர்களாற்றான் கைவசித்தாந்தத்தின் உயர்வை உணரமுடியும். இக் கருத்தினாற் போலும் மாயாவாத உலோகாயதக் கருத்துக்களும் கந்தபுராணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அசுரேந்தின் மகள் சுரசை. அவளுக்கு மாயை என்பது இன்னொரு பெயர். அவள் அசுர குருவான் சக்கிராச்சாரியாரின் புத்திமதியைக் கேட்டு, அசுர குலத்தை வாழ்விப்பதற்காக, ப்பிரம புத்திரனாகிய காசிப முனிவரின் தவத்தைக் கெடுத்து, அவரைக் கூடிச் சூரன், சிங்கன், தாரகன் உட்படப் பல அசுரரைப் பெற்றார்.

சூரன், சிங்கன், தாரகன், என்னுந் தன் குழந்தைகளுக்குக் காசிபர் பாடஞ் சொல்லத் தொடங்கினார். “சான்றவர் ஆய்ந்திடத் தக்கவாம் பொருள் மூன்று பிள்ளைகளே! பொரியோர் ஆராய்ந்தறியத் தக்க பொருள்கள் மூன்றுண்டு. அவற்றைப்பற்றி வேதங்களெல்லாம் கூறுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று பதி. அது எங்கும் நிறைந்த தன்னிகாற்ற அநாதியான பொருள். இரண்டாவது அருமையான உயிர்க்கூட்டம். மூன்றாவது வளிமை பொருந்திய பாசம். அவற்றைப் பற்றி சூறுகின்றேன் கேளுங்கள்” என்று பாடத்தை ஆரம்பித காசிபர், பிள்ளைகளால் தான் சொல்வதை விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை என்றுணர்ந்து, தனது போதனையை மாற்றினார்.

தருமம் என்றோரு பொருள் இருக்கிறது அது இலகுவிற் கைகூடுவதன்று. தரும வழியில் வாழ்வதற்கும் பூர்வ புண்ணியம் வேண்டும்.

தருமத்தினால் உயிரைப் பற்றியிருக்கும் மயக்கம் நீங்கத் தெளிவிப்பிறக்கும். தெளிவாகிய ஞானத்தைப் பெற்ற உயிர் சிவத்தைச் சேரும். தவம் பிறவித் துன் பத்தை அகற்றி முத்தியைத் தருவதோட மையாது இம்மை இனபத்தையும் தரும். தவத்தின் மேலானதும் தவத்தை ஒப்பது மொன்றில்லை. தவத்துக் கொப்பது தவமேயாகும்.

“ஆதலின் மைந்துகாள் அஸ்தை அஸ்திரி
தீவினை விலக்குதிரி விவை யுவனியே
மாதவாம் புரிதுரி மற்ற தன்றியே
ஏதுவ தொருசூயல் இயற்றத் தக்கடே”

என்ற காசிபர் தவத்தின் பெருமையை விளக்குவதற்குதாரணமாக மார்க்கண்டேயரின் கதையைக் கூறி “நீங்கள் இத்தகைய சிறந்த தவத்தைச் செய்யுங்கள்” என்றார்.

தந்தை மைந்தருக்குச் செய்துகொண்டிருந்த உபதேசத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மாயை சிரித்தான்.

“மறைதெரி முனிவநீ வாய்மை யாகிய
உறுதியை உறைத்துவை உயர்ந்த வீரும்
அறிவுடை முனிவர்க் கன்றி நாமருள்
சிறுவருக் கித்திருங் ரெப்ப லாகுமோ”

என்றாள். கல்வி செலவும் என்னும் இரண்டில் ஒன்றையாவது பெறாது வாழ்வதற்கும் பார்க்கப் பெருமையுடையது பேயின் தோற்றுமே என்று கூறிய மாயை, தன் மக்கள் அரசையும் அதிகாரத்தையும் பெறவேண்டுமேன வற்புறுத்தினாள். அவற்றைப் பெறும் பொருட்டுத் தவம் செய்யுங்கள் என்று வற்புறுத்தினாள்.

வீட்டின்பமே மேலானதென்று உபதேசிக்கப் பெற்ற பிள்ளைகளைச் சிற்றின்பத்தை விரும்பும்படி செய்து, தவத்தின் அடித்தளமாகிய தருமத்தைப் பற்றி அறியவிடாது தடுத்தாள்.

தவஞ் செய்யப் புறப்பட்ட சூரன் முதலியோருக்கு அவர்களின் குல குருவாகிய சக்கிராச்சாரியார், கூற்றை வென்ற முதல் வனது மந்திரத்தை உபதேசித்து “பொய், கொலை, களவு, காமம் முதலியபுன்மைகள் உறாமே செய்குதிர் தவத்தை” என அறிவரை கூறி அவர்களை வாழ்த்தி வழி

யனுப்பினார். கடுந்தவங்கு செய்த சூரபன்மனுக்குச் சிவபெருமான் காட்சி கொடுத்தார்.

“நான் கழும்போயா முக்கண்ணுந்
திருப்புங்கள் நான்றுமாகி
முலால் விட்டேவேகைன் பெற்பூநான்
வேற்றும் உன்னிநோக்கின்
பாரின்மீ மிஶவிற்கு பணிநீதூந்து
பலமுறையும் பரவிப்போற்றி
குவா ராதபோ மகிழ்ச்சிந்து
துவைவரோடுந் தோழு நின்றான்.

சூரன் சிவபெருமானிடம் வீடுபேற்றை வேண்டவில்லை. ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் நூற்றெட்டு யுக்காலம் ஆட்சிபுரியும் பேற்றை வேண்டிப் பெற்றான்.

இவ்வாறு சூரனுடைய கதையைக் கூறி, ஆணவும் ஆன்மாக்களது அறிவை மயக்க மாயை மயக்கஞ் செய்யும் முறையை விளக்குகின்றது கந்தபூராணம்.

வாரம் பெற்ற சூரனும் தமியருந் தந்தையாகிய காசிபமுனிவரிடம் சென்றனர். தாங்கள் இனிமேல் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டனர்.

காசிபர் அவர்களைக் குலகுருவாகிய சுக்கிராச் சாரியாரிடம் செல்லும்படி கூறினார். அவர்களுக்கு வினை விளைவுக்குப் பொருத்தமான உபதேசம் கிடைத்தது.

பதி, பசு பாசம் எனப்படும் முப்பொருள் உண்டென்று கூறுகிறார்கள். பாசம் எனப் தொன்றில்லை. பதியும் ஒன்றே. ஆகாயம் குடத்திற் கட்டுண்டு குடாகாயமாகி நிற்பது போல, பதி மாயையால் உடம்புகளை உண்டாக்கி அவற்றிற் கட்டுண்டு நின்று, குடமுடையும் போது குடாகாயம் ஆகாயத்துடன் சேர்ந்து ஆகாயமாய் நிற்பது போல, உடலழியும் போது பழமைபோல் நிலைபெறும். அதனால் நன்றென நினைத்து அறஞ் செய்வதும் தீதுதென என்னிப் பாவஞ் செய்ய அஞ்சவதும் அறியாமே. புண்ணியஞ் செய்வதாலோ பாவஞ் செய்வதாலோ வருவதொன்றில்லை. அதனால் ;

“கோவையோடு கலவு காம் குறித்தூந் வஞ்ச மெல்லாம் நிலை பொய் புரி பற்றால் நினக்கு மேல்வாழுந் தீதாஸ்ய மிலா யலை செய் நிடாபோல் இறைவாரீ விரும்பிற் நேல்வாம் உலக்கை ஒருங்கு நல்லை உவக்கோவ் வெகுவும் நீரா” என உபதேசம் நடந்தது.

இவ்வாறு, நீயே பிரமம். நீ எதை வேண்டுமானாலுஞ் செய்யலாம். அதனால் வருந் தீங்கொனறும் இல்லை என்னும் மாயாவாத உபதேசத்தைப்பெற்ற சூரன், தனது சூர காட்டிய வழியிற் சென்றான்.

அமரர்கள் சிவனிந்தனையாகிய தக்க யாகத்திற் பங்கு பற்றிய பாவத்தின் பயனாகச், சூரனது ஆட்சியில் அளப்பருந் துன் பங்களை அனுபவித்தனர். சூரசங்காரம் நிகழ்ந்தது. இவ்வாறு சூருவின் உபதேசமும் பொய்ச் சமயங்களும் வினை விளைவுகளுக்குக் காரணமாகுமாதலால், ஆன்மாக்களுக்கு வினைப்பயனை ணட்டுவதற்கு அவையும் வேண்டப்படும். அதனாற்றான எல்லாச் சமயங்களும் இருப்பது நீதியெனக் கருதப்படுகின்றது.

“புஷ்சமய நெறி நின்றும் அகச் சமயம் புக்கும் புகன் மிருதி வழியுழன்றுஞ் சென்றாற் சைவத்திறத்தைவர்...”என்கிறார் அருணந்தி சிவாச்சாரியார்.

கந்தபூராணத்திற் கூறப்படும் இன்னொரு உபதேசம் பிரமோபதேசம். பிரமா தனது உலக மாகியசத்தியலோகத்தில் இருந்தார். அப்போது பிரமாவின் பத்துப் புதல்வர்களில் மூத்தோனாகிய தக்கன் “முழுமுதற் கடவுள் யார்? என்று தந்தையிடம் வினாவினான். பிரமா சிவபெருமானே முதற் கடவுள் என்றார்.

“படைத்தல் காத்தற் றொழில்களைச் செய்கின்ற நீங்களன்றி, சங்காரக் கடவுளாகிய சிவ பெருமாமான் முதற் கடவுளாதல் எவ்வாறு? என்றான் தக்கன். பிரமா “ திருமாலையும் என்னையும் தனது திருப்புயங்களிலிருந்து தோற்று வித்து, உலகத்தைக் காக்கும் தொழிலையும் எமக்குதவி, நான் உங்களோடிருப்பேனென்று கூறி, எமது உயிர்க்குயிராயிருந்து எம்மை இயக்குகின்றான் சிவன். அவன் இயங்கினால் நாம் இயங்குவோமேயன்றி, எம் செயலாவது யாதொன்றும் இல்லை” என்று விளக்கமளித்தார். பிரமா.

தொடர்ந்து எள்ளில் நெய் போலவும் மணியின் ஒலி போலவும் மலரின் மணம் போலவும் இரத்தி னத்தின் ஒளி போலவும் உலகெங்கும் - உள்ளும் புறமும் - நிறைந்திருக்கின்றான் சிவன். அவனே பெரியவன் அவனே ஒப்பற்றவன். அவன் முக்குணங்களால் அளந்தறியப்படாத நிர்க்குனன். பிரம விட்டுணு க்களாகிய எம்மால் அறியப்படாதவன்.

ஆண் பெண் அலி என்னுந் தன்மை எதுவும் இல்லாதவன். வேண்டுவோர் வேண்டுவதை எப்பவன்.

“நதிகளெல்லாம் கடலிற் சென்று சேருவது போலவும் எந்தவொரு பொருளை எவ்வரொருவர் வணங்கினாலும் அவ்வணக்கம் முக்கண்ணனாகிய முதல்வனையே சென்று சேருவது போலவும் வேதங்கள் மற்றைய தெய்வங்களைப் புகழ்ந்து கூறிய புகழ்களெல்லாம் சிவனையே சென்று சேரும்” என்று கூறினார் பிரம்மா.

“யாதோரு பொருளாயாவ ரிஷைஞ்சு மத்தோப் பூக்க
க்காதிவை யடையுமிரு வங்குது போலத் தொல்லை
வேதம் துரைக்க நின்று வியாபுக மூலத்தும் மேலாம்
நாதனை யனுநு மேல்லா நந்தஙும் கடல்சென் றெவ்ளை”
என் கின்றது கந்த பாராணம்.

கச்சியப்ப சிவச்சாரி சுவாமிகள் கூறிய இக்கருத்தை,

“யாதோரு தூங்காங் கொண்டார் அந்தேப்பாரானி ஆங்கே
மாதோரு பாக்கார் தாம் வருவார் மற்றுத் தெய்வங்கள்
வேதவைப் படும் இங்கும் பிங்கும் இன் விவையுஞ் செய்யும்
ஆகவால் இவைவிலாதான் அறிந்தால் செய்வென்றுபோ”
என்று கூறுகின்றது சித்தியார்.

சிறு தெய்வங்கள் வேதனைப்படும், இறக்கும், பிறக்கும், மேல்வினையும் செய்யுமாதலால், அத் தெய்வங்கள் பிறர் தமக்கு செய்த வழிபாட்டை அறிந்து, தம்மை வழிபடுவோருக்கு வரங்கொடுக்க மாட்டா. அதனால் பிறப்பிறப்பும் இன்ப துன்ப நு கர்ச்சியுமின்றியிருக்கும் ஒருவராலேதான் பிறர் தமக்குச் செய்த வழிபாட்டை அறிந்து அவர்களுக்கு அருள் செய்ய முடியும். ஆதலால் அவ்வியல்பினை யுடைய சிவனையே வழிபடவேண்டு மென்கின்ற சித்தியார், பிற தெய்வங்களுக்குச் செய்யும் வழிபாட்டை அறிந்து சிவனே அருள் செய்வன் என்பது எப்படிப் பொருத்தமானதாகும் என்னும் வினாவுக்கும் விடை கூறுகிறது.

தாய் தந்தையரையும் குருவையும் மூத்தோ கரையும் வழிபடுவது நன்னென்றி யாகுமென்பதை எல்லாச் சமயங்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றன. மேலே குறிப்பிட்ட வழிபாட்டுக்குரியவர்கள் எல்லோராலும் தம்மை வழிபடுவோருக்கு வேண்டியதைக் கொடுக்க முடியாது. அதனால் அவ்வொழுக்க நெறிக்குரிய பயனைக் கொடுப்பவர் வழிபடப் பெற்றவர்களிலும் பார்க்க மேலான ஒருவராகவே இருத்தல் வேண்டும்.

அது போல, பிறந்திறந் தூழிலுஞ் சிறு தெய்வங்களாலும் பிறர் செய்யும் வழிபாட்டை ஏற்று வரங்கொடுக்க முடியாது. அதனால் அத்தெய்வங்களுக்குச் செய்யும் வழிபாட்டை ஏற்று, அதற்குரிய பயனைக் கொடுக்கக் கூடியவர் பிறவாயாக்கை பெரியோனாகிய சிவனே என்பதும் அவனையே வழிபடவேண்டுமென்பதும். பெறப்படும்.

“இங்கு நாம் சிலர்க்குப் பூசை இயற்றிவால் இவர்களோ வந்து அங்கு வான் தூரார் அங்கிலே அந்தப்பீயம் அந்தவைக் காண் எங்கும் வார் தேய்வம் எல்லாம் நிற்பது இறைவன் ஆவணமியால் அங்குநாம் செய்யும் செய்திக்கு ஆவணவையாபால் அளிர்ப்பான்” என்று கூறுகின்றார் அருளந்திச் சிவாச்சாரியார் இக்கருத்தை,

“உண்ணினும் பசிப்பினும் உறங்கினும் நின் ஒண்மல ரடியலால் உணர்யாதென் நா....” எனச் சம்பந்தரும்

“சென்று நாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோ மல்லோம் சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம்...” என அப்பரும்

“வழுக்கி விழினுந் திருப்பெயரல்லால் மற்றுநான் அறியேன்மறு மாற்றம்...” எனச் சுந்தரரும்

“மற்றுமோர் தெய்வந் தன்னை உண்டென நினைத் தெம் பெம்மாற் கற்றிலாதவரைக் கண்டால் அம்ம நான் அஞ்சமாறே...” மாணிக்கவாசகரும் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

பிரமதேவர் வேத வல்லுநர், அக்காரணத்தால் அவர் வேதா என அழைக்கப்படுகிறார். அவர் எழில் மிகு காட்சிகளையும் பொன்னையும் மணியையும் விலை மதித்தற்காரிய பலவேறு பொருட்களையும் தன்னகத்தே கொண்ட இவ்வுலகத்தையும் உயிர்களுக்கு உடம்புகளையும் படைக்கிறார். இவ்வளவு ஆற்றல் பெற்ற பிரமா தன் மகனைப் பார்த்து,

“நம்மையும் பரவேன்றுள்ளி நாகவீர் சிறப்புச் செய்யும் வெம்மைகொ ணைஞ்சர் தீரா விழும்போ நியாய் வீர்வர்...” ஆதலால் நி

தேவாதி தேவனான சிவனை நோக்கித் தவஞ்செய்து வரம் பெறுவாயாக என அறிவுரை வழங்கினார். இவ்வாறு பிரமோபதேசத்தின் மூலம் கந்தபுராணத்திற் சிவபரத்துவம் கூறப்படுகின்றது.

விநாயகர் போர் புரிந்த கதை

தொகுப்பாக்கம்: பேராசிரியர் சக்திவேல்

சிவபெருமானின் கருத்திற்கிணங்குப் பிரமதகணங்கள், யுத்தம் செய்வதே தக்கது என்ற போர் செய்ய ஆயுத்தமானார்கள். அவர்கள் யாவரும் ஆயுதபாணி களாய்க் கணபதியிறுக்கும் இடத்தை அடைந்தார்கள். அவர்களைக் கண்டதும் கணபதியும் போராட்டத்திற்குத் தயாராகி அவர்களைப் பார்த்து. ‘சிவனாரின் கட்டளையைப் பரிபாலிப்பவர்களில்லாம் வரலாம். நானே சிறவன், தனியன், தாமின் கட்டளையை ஏற்று. நடப்பவன். பார்வதி தேவியே தனது புத்திரனான என் பலத்தைப் பார்ப்பாள். சிவபெருமானே உங்கள் பலத்தைப் பார்க்கட்டும். பலவந்தார்களும் பாலஹமாகிய நம்மிருவருடைய யுத்தத்தை நமது தலைவர்களாகிய சிவபார்வதிகள் பார்க்கட்டும் நானும் இது வரையில் யுத்தஞ் செய்தவன் அல்ல. இப்பொழுதே போருக்கு வருகிறேன், ஆயினும் இறுதியில் உங்களுக்கு நான்மே உண்டாகும். நாமிருவருமே ஜெயிப்போம் என்றோ தோற்று விட்டோம் என்றோ நினைக்க வேண்டாம். நீங்கள் வெற்றி பெற்றால் சிவபெருமான் வெற்றி பெற்றவராவர். நான் வெற்றி பெற்றால் என் தாயான பார்வதிதேவியே வென்றவள் என்று நினைக்க வேண்டும்’ என்றார்.

அதைக் கேட்டவுடன் பிரமதகணங்கள் கோபங்கொண்டு கண்கள் சிவக்க, பற்களைக் கடித்து ஹீங்காரங்களை செய்து கொண்டு போர் செய்ய வந்தார்கள், அவர்களில் நந்திதேவர் முன்னே வந்து கணவுடைய ஒரு காலையும், பிருங்கி மற்றோரு காலையும் பிடித்து இழுக்க முயலும்போது அவர்கள் இருவருக்கும் பிள்ளையார் ஓவ்வொரு அறை விடவே அவநுடைய கால்களைவிட்டு ஓட்டம் பிடித்தார்கள். உடனே கணன் தன் அருகிலிருந்த ஓர் இரும்பு உலக்கையால் சிலர் மன்றையையும் சிலரது கழுத்தையும், சிலரது கால்களையும் சிலரது தோள்களையும் அடித்தார். அதைக்கண்டதும் சிவகணங்கள் இந்தச் சிறவனை ஜெயிக்க முடியாது என்று எண்ண மிட்டார்கள் சிலர் ஓடினார்கள். சிலர் பிள்ளையாரை கும்பிட்டு விட்டு தப்பித்தோம் பிழைத்தோம் என்று சிவபெருமானிடம் ஓடிச்

சென்றார்கள். அந்தச் சமயத்தில் நான்முகப்பிரமன் தேவேந்திரன் முதலியவர்கள் இந்தச் செய்தியை நாரதர் மூலமாகக் கேள்வியற்றுச் சிவபெருமானுக்குச் சகாயம் செய்யும் கருத்துடன் அங்கே திரண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் சிவபெருமானை வணங்கி, “மகாதேவா எங்களுக்கு அனுமதி கொடுத்தால் நாங்களும் போராடுகிறோம்” என்றார்கள். அப்போது கணனால் அடிப்பட்டு வந்த பிரமத கணங்கள் அங்கு வந்து வருந்தி முறையிட்டார்கள். சிவ பெருமான் பிரமதேவனை நோக்கி, ‘நான்முகனே! நீ அவனிடம் சென்று போர் மேலும் நிகழாதவாறு அவனை இதமான வார்த்தை களால் வசப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், என்றார்.

பிரமதேவன் மற்ற மனிவர்களுடன் கணபாலன் இருக்குமிடத்திற்கு வந்தார். அவர் வந்ததுமே பிள்ளையார் அவரது மிகையை பிடித்தப் பறிக்கப் பிரமன் அந்த வலியைத் தாங்க மாட்டாரால், ‘நான் உன்னோடு போர் செய்ய வரவில்லையே?’ என்று அலறினார். கணன் இருப்புலக்கையைக் கையிலில்லாக பிரமதேவனும் மற்றவர்களும் அங்கிருந்து ஓட்டம் பிடித்தார்கள். அவர்கள் சிவபெருமானிடம் சென்று முறையிட பெருமான் கோபங்கொண்டு’ இந்திரன், சுப்பிரமணியர் முதலிய பிரமதர்கள், பூதப் பிரேத பைசாசங்கள் யாவரையும் கணவுடன் போர் செய்யச் சொல்லி உத்தரவளித்தார்.

அத்தகைய கட்டளையைப் பெற்றதும் அவர்கள் தத்தம் ஆயுதங்களுடன் யுத்தம் புரியத் தொடங்கி னார்கள் அவர்கள் செலுத்திய ஆயுதங்கள் எல்லாம்

உலகம் முழுகும் பரவி மறைந்தன. அந்தச் சமயத்தில் அந்தப்புரத்தில் இருந்த பரவதி தேவி இரண்டு சக்திகளைச் சிருஷ்டத்துத் தனியனாகப் போர்ப்பிற்கு கொண்டிருந்த கணவுக்குத் துணைசெய்ய அனுப்பி வைத்தார். அதில் ஒரு சக்தி பயங்கரமான இடலும் கருநிற மேனியும் மலை போன்ற முகத்தில் குகைபோன்ற திறந்த வாயும் கொண்டவளாக இருந்தார். மற்றோரு சக்தி மின்னலைப் போன்ற ஞபமும் அனேகம் கைகளையடையவளாகவும் வந்து தேவர்கள் எய்யும் ஆயதங்களையிடல்லாம் தன் வாயைத் திறந்து விழுங்கலானார். பின்னளையாரோ இரும்புலக் கையால் அடித்து தேவர்ப்படை வெள்ளத்தைக் கலக்கினார், இதனால் தேவர்கள் மனங்கலங்கி இனி என்ன செய்வோம். எங்கே போவோம் என்று புலம்பி வருந்தினார்கள். அப்போது அரம்பப, மேனகை முதலிய அப்சரசுகள் சந்தன மலர்களைக் கையில் ஏந்தி ஆகாயத்திலிருந்து தாவினார்கள், நாரதர் முதலியோர் கணபாலன் போர் செய்யும் வீரத்தையும் ஆற்றலையும் பார்த்து மகிழ்ந்தார்கள். இத்தகைய வீரனை நாம் கண்டதே இல்லை. பிரளையகால ருத்திரனே இவ்வாறு வந்திருக்கிறான். என்று முனிவர்கள் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கும் போதே கடல் சூழ்ந்த பூமி முழுகும் குலங்கியது. ஏழு கடல்களும் நிலை கலங்கின, நவக்கிரக மண்டலத்தையுடைய ஆகாயம் பிளவடையலாயிற்று, யாவரும் மனம் மருண்டார்கள், இந்திராதி தேவர்களும் பிரமத கணங்களும் ஓடினார்கள் அப்பொழுது ஆற்றமுகப் பெருமான் சக்தியர் இருவரால் அதிந்த சைன்னியம் ஓழியமிகுந்தவர்களை அழைத்துக் கொண்டு சிவசந்திதையை அடைந்து, நமஸ்கரித்து ‘தந்தையே! அந்தக் கணவுடைய வஸ்துமையைச் சொல்ல முடியாது அவனைப் போன்ற ஒருவனை இதுவரை கண்டதும் இல்லை கேள்விப்பட்டதும் இல்லை. இவனைத் தாங்கள் எதிர்த்து அடக்காவிட்டால் மஹாப்பிரளையம் உண்டாகும்’ என்று சொல்லவே சிவ பெருமான் கோபங் கொண்டு, ‘அப்படியாயின் நாலும் வருகிறேன்’ என்று புறப்பட்டார். தேவர்கள் அவரைப் பின் தொடர்ந்தார்கள்.

அப்போது நாரதர் புன்மறுவலுடன் சிவபெருமானை நோக்கி, “மகேஸ்வரா! அவன் கொல்லத தக்கவனங்கள். அவன் சிறவன் தனித்து இருந்து தாயின் கட்டளையை

நிறைவேற்றுவதன், அவனை வசப்படுத்தினால், கேழும் உண்டு, ஆகையால் அவனை எப்படியாவது சிநேகும் செய்து கொள்ளுவதே நல்லது என்றார், அவர் வார்த்தையை சிவபெருமான், மறுத்துவிட்டுப் போர் புயிச் சென்றார்.

கணபாலனைக் கண்டதும் அவர் வியப்புற்று ‘இவனை வஞ்சனையாலடிக்கா விட்டால் இவனை ஜெயிக்கவே முடியாது’ என்று கருதி, படைவரிசைகளின் நடுவில் இருந்தார், நிரக்குணராகிய சிவபெருமான் விழிணு முதலியவர்களுடன் யுத்தம் புரிய வந்ததைக் கண்டு தேவர்கள் மகிழ்ந்தார்கள். விழிணு சிவபெருமானை நோக்கி? ‘சிவபெருமானே! நான் இவனை மோகப்படுத்துகிறேன். அப்பொழுது நீங்கள் இவனை அடிக்க வேண்டும். தந்திரத்தாலும் இவனை வெல்லமுடியாது!’ என்றார். அப்போது சக்திகள் இருவரும் மறைந்தார்கள். விழிணுவின் எதிரில் கணபாலன், கபட நாடக சுத்திரதாரி என்ற பெயருக்கேற்ப குபடஞ்செய்ய நினைப்பவனே! என்று ஏனானமாகச் சிரித்துத் தம் கையிலிருந்த இருப்புலக்கையால் விழிணுவை அறைய சிவபெருமான் தம் கரத்தில் இருந்த குலாயுதத்தால் தடுத்த கோபங்கொண்டு கணனைத் தாக்க முற்பட்டார். அப்போது அவர் கையிலிருந்த குலாயுதம் கை நழுவி விழி, அவர் பிநாக வில்லை ஏந்திநின்றார். கணபாலன் அந்த வில்லையும் தம் பாரிசத்தால் பொடி படச் செய்தார். அந்தப் பரிச் ஆயுதம் ஜீந்து கரங்களிலும் ஓரடியடிக்க, மற்ற ஜீந்து கரங்களால் வேறொரு குலத்தை ஏந்தினார் சிவபெருமான்’ அப்போது அவர் ‘நாமே இவனால் இவ்வாறு சுங்கடப்படுவோமானால் மற்றைய தேவர்களும் கணங்களும் இவ்வுக்கு எம்மாத்தீர்ம்?’ என்று எண்ணமிட்டார். அப்போது விழிணு அவரை நோக்கி, ‘கைலாச நாதரே! உடலுருவம் அழுக ஆகிய இவற்றில் இந்தச் சிறுவனுக்கு ஈடானவர் எவருமில்லை!’ என்று வியந்துரைத்தார். கணன் தன் பரிசாயுதத்தை விழிணுவின் மீது பிரயோகிக்க அந்த ஆயுதம் விழிணுவின் சக்கரத்தைப் பொடிப் பொடியாக்கியது. விழிணு வேறோருசுக்கரத்தை ஏந்திப் பேராடத் தொடங்கினார். கணபாலன் தன் இரும்புலக்கையை

அவர் மேல் விடுத்து மல்யுத்தஞ் செய்யலானார், அப்போது சூலபாணியான சிவபெருமான் கணவுக்கு பின்புறமாகச் சென்று கண்ணப் பாசத்தால் இறக்கி பூமியின் மேல் வீழ்த்தினார். இவ்வாறு கணபாலன் பாசத்தால் கட்டுண்டதைபார்த்து தேவர்களும் கணங்களும் மகிழ்ச்சி யடைந்தார்கள். இந்திகழ்ச்சியைக் கண்ட நாரதமுனிவர் உடனே பரவதி தேவியிடம் விரைந்து சென்று ‘ஓ ஜெகன்மாதா’ இப்போது சிவபெருமான் பாசத்தால் கண்ணக் கட்டி மூச்சையடையச் செய்து விட்டார். நீ இந்தச் சமயத்தில் தன்மானம் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்! என்று கலகுஞ் செய்து விட்டு அங்கிருந்து மறைந்து போனார். தேவர்கள் ‘ஜெயலஜெய சங்கரா!’ என்று வெற்றி முழுக்கமிட்டு அடைந்தத்தால் குதித்தார்கள்.

சைவநெறியும் பாடமும் பயிற்சியும் தொடர்ச்சி வினா விடை.

I. 1. பண்டிகைகளின் நோக்கம் யாது?

.....

2. மனிதப் பிறவியின் தலையாய பேறு எதுவாகும்?

.....

3. முக்கியமான விழாக்கள் எவை?

.....

4. விரதங்கள் எவ்வாறு மேற் கொள்ளப்படுகின்றன?

.....

5. மனிதனை ஆட்சி செய்யும் குணங்கள் எவை?

.....

6. மனிதனின் தொழிற்பாட்டிற்கான முக்கிய காரணங்கள் எவை?

.....

7. மனதை ஒருமுக ப்படுத்த யாது செய்ய வேண்டும்?

.....

8. பிரதான பண்டிகைகள் எவை?

.....

9. விரதம் ‘என்பது யாது?’

.....

10. கிறைவனுக்குரிய விரதங்கள் எவை?

- I. 1. சைவ சமயத்தின் பாரம்பரியங்களைப் பேணி வாழ்வில் அவற்றினைக் கடைப்பிடிப்பதே பண்டிகையின் நோக்கமாகும்.
2. இறைபக்தி காரணமாக மனங்களின்து உள்ளங்களும் நலம் பெறுவது ஆகும்.
3. முக்கியமான விழாக்களாவன~ தைப்பொங்கல், சித்திரை வருடப் பிறப்பு
4. பண்டிகையின் போது உணவினைக் குறைத்தோ சுருக்கியோ இறைவனிடம் மனமுருகித் தொழுது. வழிபட்டு விரதம் மேற்கொள்ளப்படும்.
5. மனிதனை ஆட்சி செய்யும் குணங்களாவன தாமதகுணம், இராசதகுணம், சத்துவகுணம்.
6. மனம், மொழி, மெய் என்பனவாகும்
7. மனிதனை ஒருமுகப்படுத்துவதற்கு இறைவனை மனதில் நினைத்து தியாரிப்பதே சிறந்த வழியாகும்
8. தைப்பொங்கல் புது வருடப்பிறப்பு திருக்கார்த்திகைத் தீபம் தீபாவளித் திருநாள்.
9. மனம், பொறி, வழி போகாது நிற்றற் பொருட்டு உணவைச் சுருக்கியேறும் விடுத்தேவும் இறைசிந்தனையை மேற் கொள்வது விரதமாகும்.
10. சிவராத்திரி, திருவாதிரை விநாயகசத்தி, கந்த சத்தி பிரதோஷம், விநாயக சதுர்த்தி ஏகாதசி, நவராத்திரி திருக்கார்த்திகை, வெள்ளிக் கிழமை

சைவநெறிப் பாடமும் பயிற்சியும்

“சாந்தையூரான்”

பண்டிகைகளும் விரதங்களும்

பண்டிகைகளும் விரதங்களும்

இறை உணவையும் புனிததன்மையையும் ஏற்படுத்தும்

பண்டிகை

சைவ சமயப் பாரம்பரியங்களை
ப்பேணி வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க
உதவுவது பண்டிகையாகும்.

விரதம்

பண்டிகையின் போது
அநுட்பிக்கப் படுவதே
விரதம் அதை.

எமக்கு என இருக்கும் எல்லாவற்றையும்
அவனுக்கே உரியது என அரப்பணிப்பது
எம்மைப் புனித வாழ்வுக்கு இட்டுச் செல்லும்

மனிதப் பிறவியின் தலையாய்ப்பேறு

இறைபத்தி காரணமாக மனங்கசிந்து உள்ளங்கும்
நலம் பெறுவது அதை.

விழாக்கள்

பண்டிகைகள்

விரதங்கள்

தைப்பொங்கல்
புது வருடப்பிறப்பு

தைப்புசும்
சித்திரைமாதச்சித்திரை
வைகாசி விஶாகம்
புரட்டாதி மகாளியம்
திருக்கார்த்திகை
மார்க்கித்திருவாதிரை

நவராத்திரி
கந்த சஷ்டி
விநாயக சதுர்த்தி
அமாவாசை
பூரணை

மனிதனை அடிட்சி செய்யும் குணங்கள்

தாமத குணம்

இராசத் குணம்

சத்துவகுணம்

சோங்கும் சோர்வும்
மிக்கது

கோபமும், தாபமும்
மிகுந்தது.

சாந்தமும் அமைதி
யும் உடையது.

மனிதனைத் தொழில்ப்படுத்தும் முக்கிய காரணங்கள்

மனம்

மொழி

மெய்

சமய சாதனை

வாழ்க்கையின் உயரிய நோக்கத்தை அடைவதற்குச்
சமய சாதனை மேலானது.

கடவுள் அருளைப்பிபற

அசார அநுட்டானங்களும், பக்தி முறையான
வழிபாடுகளும் உதவுகின்றன.

மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தல்

இறைவனைப் பற்றி என்னித் தியானிப்பதே
மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தும் வழியாகும் வெளி உலக
ஈடுபாடுகளில் இருந்து மனத்தை இழுத்துப் பராவை
உள்முகமாகத் திருப்ப உதவுவதான் சமயத்தின்
முக்கிய நோக்கமாகும்.

பிரதான பண்டிகைகள்

தைப்பொங்கல்

தைப்பொங்கல்
தைமாதப் பிறப்
பன்று சூரியனுக்குப்
பொங்கிப் படைத்து
சூரியனுக்கு நன்றி
செலுத்துவதாகும்.

சித்திரை வருடப்பிறப்பு

சித்திரை வருடப்பிறப்பு
சூரியன் மேட்டிராசியிற்
புகும் போது தமிழ்ப்
புத்தாண்டு பிறக்கிறது.
நந்தூரியங்கள் தொட
ங்கப்பெறும்.

தீபாவளி ஜப்பாசி

மாதக் கிருஷ்ண
பாக்தத்துச் சதுர
தத்தி கொண்டாடி
ஞான ஓனியை
அடையக் கொண்
டாடுவது அதை.

விரதம்

மனம், பெறி, வழிப் போகாது நிற்றி பொருட்டு
உணவைச் சுநக்கியேறும் விழுத்தேவும் இறை
சிந்தனையை மேற் கொள்வது விரதமாகும்.

புலனடக்கத்தோடு, மனதை ஒருநிலைப்படுத்தப்
பக்தி மார்க்கத்தில் அனைவரையும் ஈடுபாடுத்தப்
பெரிதும் உதவுவையே விரதங்கள் அதை.

விரதங்கள்

கடவுளக்குரியவை

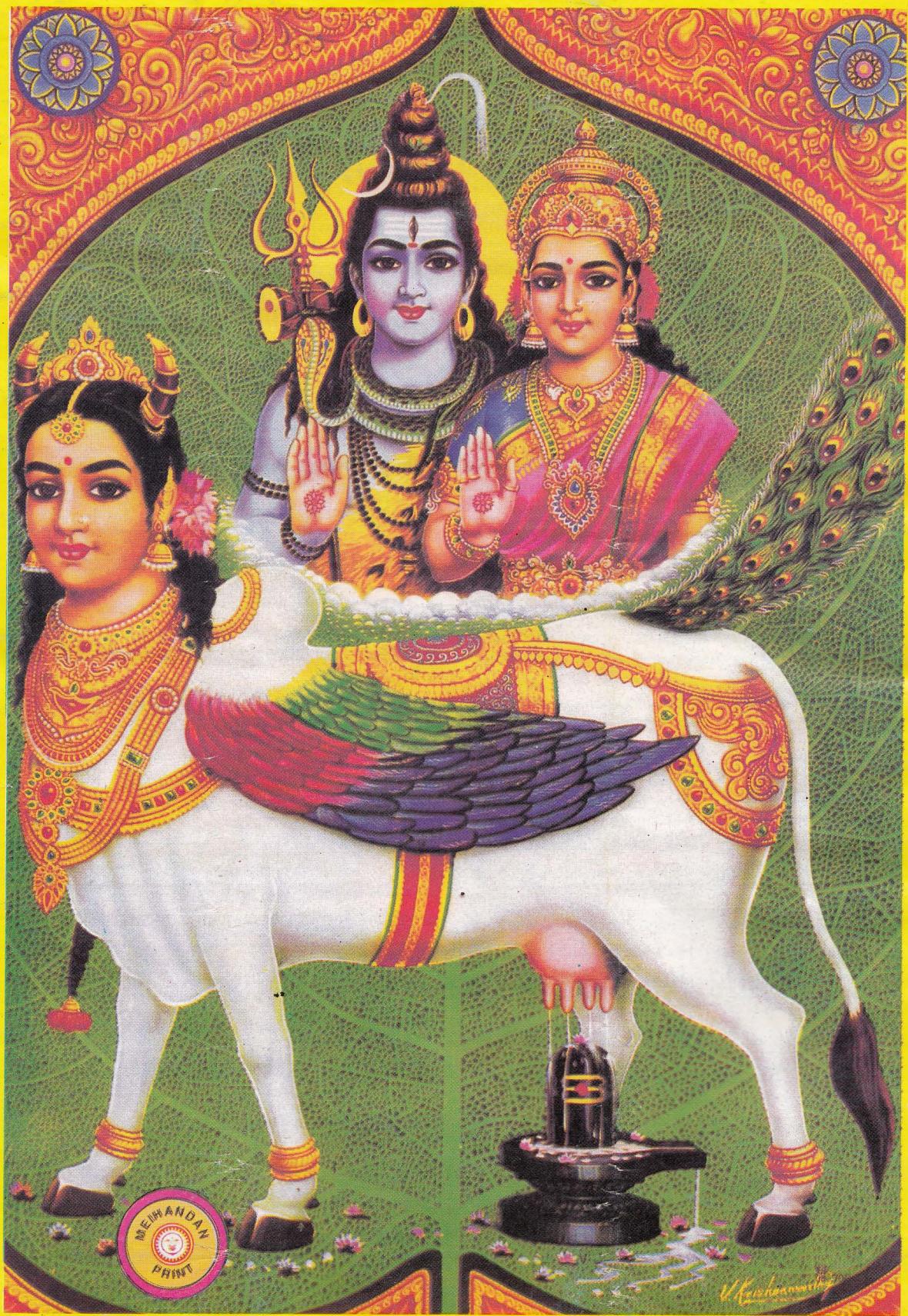
சிவராத்திரி, திருவாதிரை
பிரதோசவிரதம். விநாயக
சதுர்த்தி விநாயக சட்டி
திருக்கார்த்திகை கந்த
சஷ்டி, வெள்ளிக்கிழமை
நவராத்திரி ஏகாதசி
முதலியன்.

பிதிர்க்குரியவை

அமாவாசை, பூரணை
புரட்டாதி மாத மகாளிய
பட்சம் அடிடி அமா
வாசை.

நினைவிற் கொள்வதற்கு

கார்த்திகை 01	16-11-2000	வியாழன்	மாதப்பிறப்பு
04	19-11-2000	ஞாயிறு	ஆறுமுக நாவலர் குருபூசை
05	20-11-2000	திங்கள்	சோம வார விரதம்
06	21-11-2000	செவ்வாய்	மெய்ப்பொருளார் குருபூசை
07	22-11-2000	புதன்	ஆனாயர் குருபூசை, ஏகாதசி விரதம்
08	23-11-2000	வியாழன்	பிரதோஷ விரதம்
10	25-11-2000	சனி	அமாவாசை விரதம்
12	27-11-2000	திங்கள்	சோமவார விரதம்
13	28-11-2000	செவ்வாய்	ஸ்ரீக்கர் குருபூசை
14	29-11-2000	புதன்	சதுர்த்தி விரதம், சிறப்புலியார் விரதம்
17	02-12-2000	சனி	ஷஷ்டி விரதம்
19	04-12-2000	திங்கள்	சோமவார விரதம்
22	07-12-2000	வியாழன்	ஏகாதசி விரதம்
23	09-12-2000	சனி	சனிப்பிரதோஷ விரதம், தீருக் கார்த்திகை விரதம், குமாராலய தீபம், கணம்புல்லர் குருபூசை
25	10-12-2000	ஞாயிறு	சர்வாலய தீபம், விஷ்ணுவாலய தீபம் வீடுகளில் தீபம்
26	11-12-2000	திங்கள்	பூரணை விரதம், சோமவார விரதம்
27	12-12-2000	செவ்வாய்	விநாயக விரதாரம்பம்
29	14-12-2000	வியாழன்	சங்கட ஹூர சதுர்த்தி விரதம்

Regd. No. QD/22/New 2000 இவ்விதம் செவந்தி நிறுவனத்தினரால் அச்சமைக்கப்பட்டு 30, ஹயிட் பார்க் கோணா,
கொழும்பு 02 என்னும் முகவரியிலுள்ள அரசன் அச்சக்தத்தில் அச்சிட்டு 11.11.2000 இல் வெளியிடப்பட்டது.